Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

20

JOI, 14 MAI
1970, ANUL IV

(138)

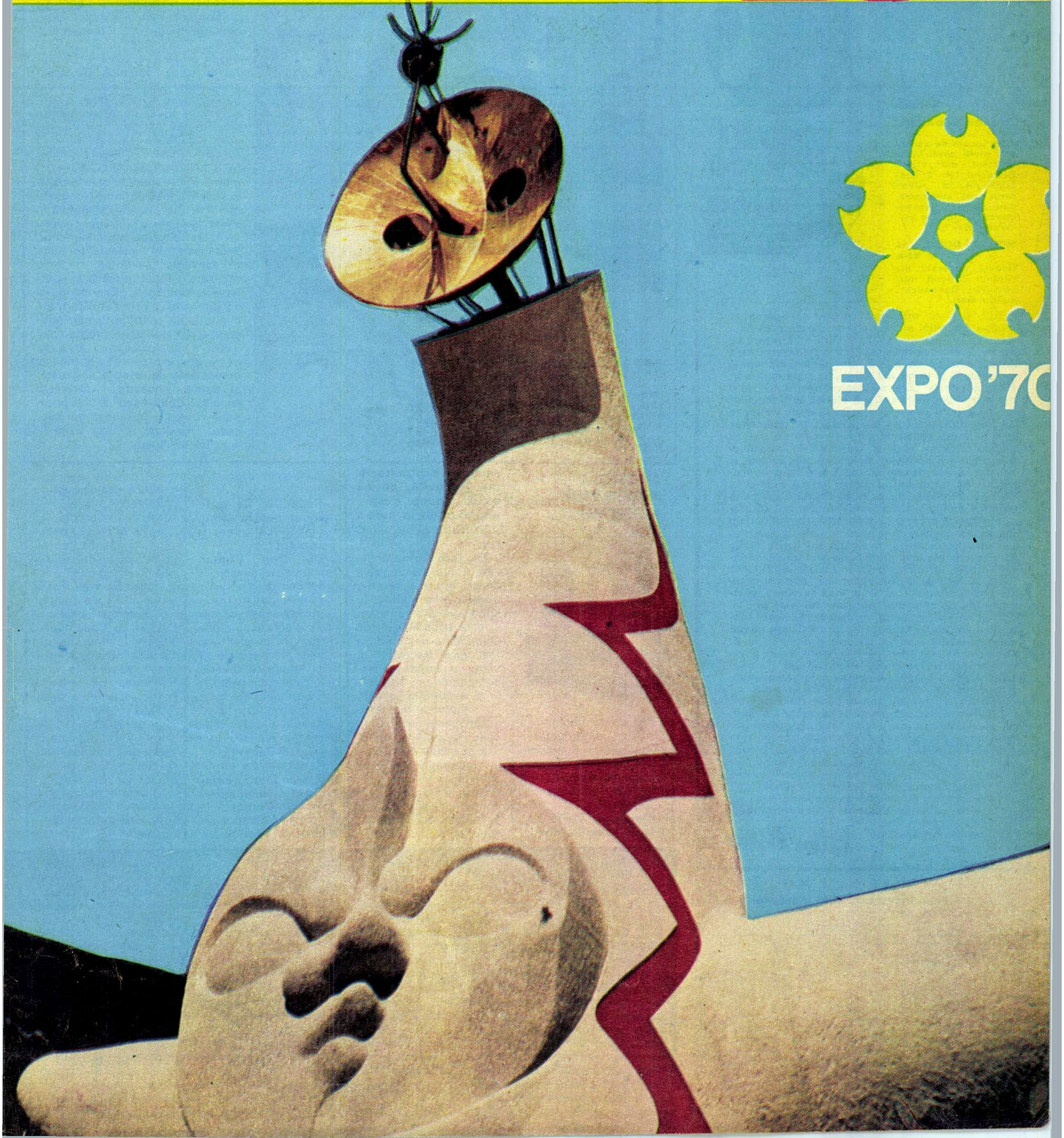

a

ACTUALITĂȚI
CUTEZĂTORII

20

SCRISOAREA SĂPTĂMÎNII

«DRAGĂ REDACȚIE,

Ne jucam de-a trînta mai mulți copii. La un moment dat elevul Petrache Ion a scos briceagul la adversarul său amenințîndu-l. Să mai avem noi încredere într-un asemenea elev?»

MIRCEA DUȚU, cl. a VI-a,
Școala generală din cătunul Drumul mic, comuna Dănciulești, județul Gorj.

Atît, și nimic mai mult, conține scrisoarea lui Mircea. De altfel nici nu era nevoie de mai mult. Ceea ce era esențial am aflat dintr-o scrisoare ce nu depășește ca mărime decît cu cîteva cuvinte adresa celui ce ne-o scrie. Din păcate, răspunsul nu poate fi și el tot atît de scurt, după cum s-ar aștepta cumva corespondentul nostru. Și asta din mai multe motive. Dacă Mircea ar fi discutat doar gestul, în sine, făcut de colegul său Petrache Ion, lucrurile ar fi fost mai limpezi. Un asemenea gest este reprobabil, nu numai pentru un elev, ci pentru orice membru al societății. El constituie o încălcare a normelor de conviețuire socială și trebuie să i-o spunem cu toată gravitatea lui Petrache Ion, și poate nu numai lui, că asemenea gesturi sînt pedepsite, pe bună dreptate, cu multă asprime de legile statului nostru. Dar noi să presupunem că în cazul de față totul a fost făcut «în joacă», «în glumă», cum se zice. Chiar și așa însă gestul lui Petrache nu-i mai puțin urît. Nu de puține ori asemenea glume proaste au avut un deznodămînt tragic, iar căința celui în cauză, venită prea tîrziu, a fost de obicei zadarnică. Întrebarea pe care ne-o pune Mircea Duțu însă se referă la **încrederea** pe care **mai pot,** sau **nu mai pot** ei, colegii lui Petrache, să i-o acorde. Și acest răspuns, trebuie s-o spunem, nu-i de loc ușor de dat și, mai ales, nu-l putem da **noi,** în primul rînd. El depinde, desigur, în cea mai mare măsură, de comportarea viitoare a lui Petrache Ion. Se pare că pînă acum colegii i-au acordat cu generozitate încrederea, pe care el le-a înșelat-o o clipă, recurgînd la amenințare, într-o joacă. Dacă prin tot ce va face de-acum înainte le va arăta colegilor că acest gest n-a fost decît o întîmplare, care trebuie uitată, desigur că încrederea lor, zdruncinată pentru o clipă, va fi recîștigată. Dacă nu... Dar să nu uităm că, în același timp, această comportare va depinde mult și de atitudinea celor din jurul său. Faptul că unul dintre colegi ne-a scris, și n-a rămas indiferent atunci cînd Petrache Ion a greșit, ne face pe noi să fim optimiști și să **avem încredere** în colectivul clasei lor.

Tu ce zici, Petrache Ion?

Petre Ghelmez

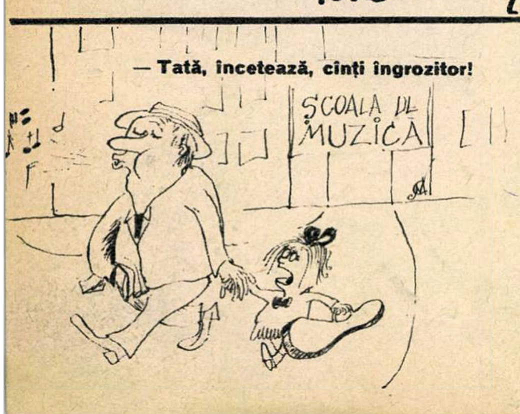

— **Tată, încetează, cînți îngrozitor!**

Crăiță-Mîndră Vasile

Vizita tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU la Institutul de fizică atomică

Miercuri, 6 mai a.c., tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășii Paul Niculescu-Mizil, Maxim Berghianu, Manea Mănescu, Dumitru Popa și Ion Stănescu, a făcut o vizită la Institutul de fizică atomică. Cu acest prilej înalții oaspeți s-au interesat pe larg despre activitatea desfășurată în acest important centru de cercetări din țara noastră, despre rezultatele obținute pînă în prezent. După vizitarea institutului, tovarășul Nicolae Ceaușescu a ținut o cuvîntare în care, apreciind că au fost obținute progrese mari în cercetarea științifică în acest domeniu, că întregul colectiv, de la conducere pînă la muncitor desfășoară în această privință o activitate susținută, cu bune rezultate, a făcut totodată și prețioase recomandări. Exprimîndu-și convingerea că în următorii ani institutul va contribui în mod substanțial la realizarea programului național de cercetare nucleară, că va aduce o contribuție tot mai consistentă la progresul general al patriei noastre, tovarășul Nicolae Ceaușescu a urat întregului colectiv de muncă noi succese, rezultate tot mai bune în activitatea viitoare.

MICRO-INTERVIUL NOSTRU

Cu ocazia împlinirii a 50 de ani de la înființarea Institutului de Speologie din Cluj ne-am adresat tovarășului doctor DAN COMAN, cercetător la acest institut.

Redacția: Ca fost elev al marelui nostru savant și explorator, Emil Racoviță, ce ne puteți spune despre împrejurările în care a luat ființă acest institut?

Dr. Dan Coman: Cel care a pus, cu cincizeci de ani în urmă, temelia acestui prim institut de speologie din lume, avînd ca scop cercetarea științifică a peșterilor, a fost Emil Racoviță. În afară de bogata sa experiență de om de știință și explorator, o dată cu înființarea Institutului de Speologie din Cluj, Emil Racoviță a mutat aici și sediul Organizației internaționale «Biospeologia» pe care o înființase în Franța cu scopul exclusiv al explorării peșterilor din întreaga lume și al cunoașterii viețuitoarelor cavernicole.

Redacția: Ce a însemnat pentru știința românească acest eveniment?

Dr. Dan Coman: România a devenit atunci centrul mondial al biospeologiei. Aici au început să sosească cele mai noi date asupra peșterilor și tot aici erau aduse spre cercetare micile viețuitoare cavernicole culese din peșterile din toate colțurile lumii, de către îndrăzneții colaboratori ai organizației internaționale pe care o conducea Racoviță.

Redacția: Ce cercetări s-au făcut pe teritoriul patriei noastre?

Dr. Dan Coman: Emil Racoviță, împreună cu colaboratorii săi, au cercetat mai întîi regiunea carstică (calcaroasă) a munților Apuseni, apoi au extins explorările speologice și asupra peșterilor din Munții Banatului, ale Carpaților meridionali și occidentali, pînă în munții Rodnei. Astăzi cercetătorii «Institutului de Speologie Emil Racoviță» continuă munca neobosită a profesorului lor, contribuind într-o mare măsură la consemnarea pe teritoriul patriei noastre a peste 1000 de peșteri. Cele mai importante dintre aceste goluri subpămîntene, constituie, în prezent, obiectul de studiu al speologilor din București și Cluj, care acționează cu metode și după principiile elaborate de Emil Racoviță.

CALENDAR

12 MAI 1970. Se împlinesc 100 de ani de la nașterea lui **EFTIMIE MURGU** (n. 1805), unul dintre conducătorii mișcării naționale și sociale a românilor din Transilvania și Banat. După terminarea studiilor de filozofie la Pesta, a fost profesor la Iași și apoi la București. Eftimie Murgu a participat la revoluția din 1848 și a militat pentru o înțelegere între revoluționarii români și unguri. A făcut parte alături de Petöfi din organizația antinobiliară «Liga egalității». Eftimie Murgu a fost unul dintre întemeietorii învățămîntului filozofic din țara noastră.

14 MAI 1970. Se împlinesc 25 de ani de la moartea lui **GHEORGHE POPA-LISSEANU** (n. 1866), istoriograf și istoric literar, cunoscut pentru unele studii despre literatura antică, precum și pentru traducerea unor texte clasice ale autorilor greci și latini.

19 MAI 1970. Se împlinesc 60 de ani de la nașterea pictorului **ION ȚUCULESCU** (m. 1962). Avea vîrsta de numai 15 ani cînd a debutat cu o expoziție personală. Țuculescu n-a urmat cursuri speciale de pictură. Pentru el, școala cea mai importantă a constituit-o legătura cu operele marilor înaintași ai picturii noastre: Andreescu, Luchian, Gheață. Urmînd Facultatea de Medicină, Țuculescu s-a împărțit o bucată de vreme între activitatea științifică și cea artistică. Creația lui Țuculescu este rodul unor continue căutări. Opera pe care ne-a lăsat-o este copleșitoare.

S-a pierdut un aparat de fotografiat

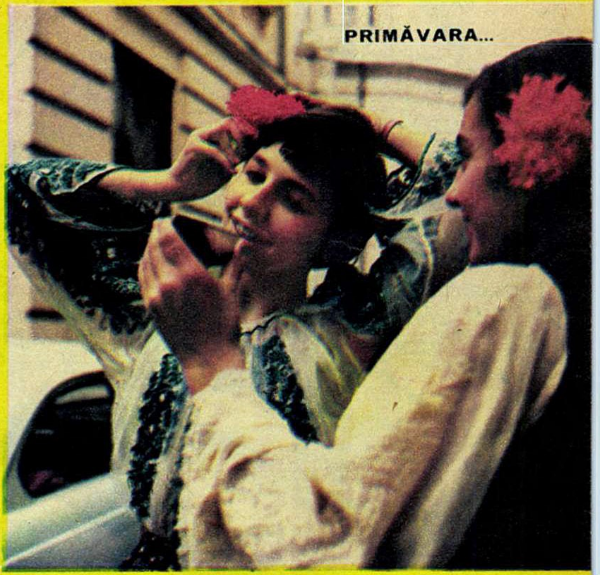

Trebuia să ne așteptăm la ceva neprevăzut, încredințînd aparatul de fotografiat unei fetițe cu ochi ștrengari. Ori că s-a oprit undeva să treacă vîntul în inventar, ori că s-a luat după vreun fluture, aparatul s-a rătăcit din mîna ei și a hoinărit o zi întreagă cînd pe tejgheaua unei librării satelit, cînd în mijlocul străzii, gata, gata să fie făcut extraplat. A topăit peste tot, înregistrînd pe sufletul său lung și îngust de 35 mm peripețiile de-o zi ale unui aparat pierdut. Imaginile sînt luate la întîmplare.

1. În loc de scrînciob, atîrnat de-o creangă, în nu știu ce livadă demodată, fete și băieți plutesc de doi lei cu Cio-Cio-San sau în capa unui prinț spaniol în bărci cu baldachin. Cu busolă sau fără,

PAUL CÉZANNE 1839/1906

P. CÉZANNE — Băiatul cu jiletcă roșie — Colecția Bührle — Elveția.

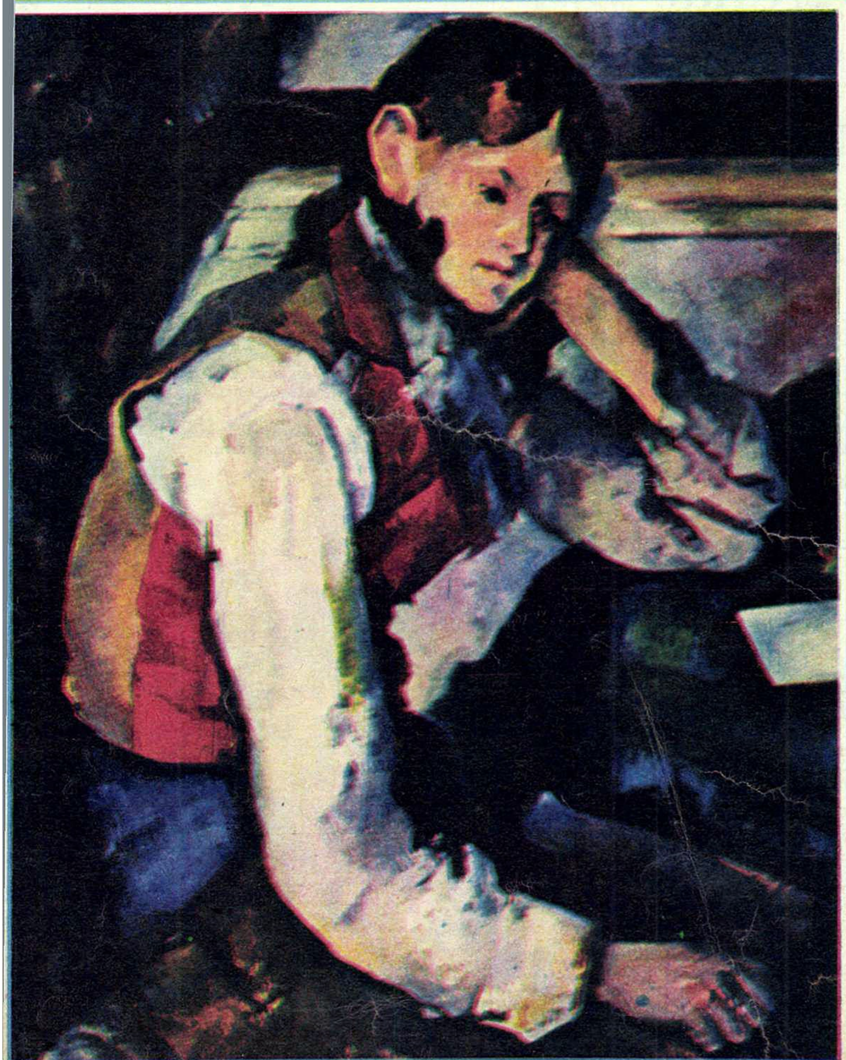

Se poate spune cu adevărat despre Cézanne că și-a consacrat picturii, cu pasiune, întreaga viață. Întristat de faptul că era neînțeles de către contemporanii săi — s-a bucurat de aprecieri unanime abia în ultimii ani de activitate — s-a retras curînd din agitația vieții artistice a Parisului și a continuat să picteze cu înverșunare la Aix-en-Provence, orașul său natal.

Romantic și exuberant în pictură la începutul activității, Cézanne a cunoscut apoi influența impresionismului, pentru ca în plină maturitate să-și mărturisească întreaga sa originalitate. El însuși a declarat că a vrut să facă «din impresionism un lucru trainic și durabil ca arta din muzee». Pornind de la importanța liniei, a planului, a volumului, el a construit imaginea din culoare, căutînd să-și exprime sentimentele și gîndurile printr-o construcție savantă a culorilor. De aceea, fiecare tablou de Cézanne pare o adevărată arhitectură picturală. Urmăriți cu cîtă logică este pictat tabloul «Băiatul cu jiletca roșie». Urmăriți cum sînt juxtapuse, adică alăturate, suprafețele colorate — albastrul, roșul, verdele, alburile și griurile — alcătuind o țesătură firească.

S-a spus despre Cézanne că este «părintele artei moderne». Într-adevăr, cele mai diferite curente artistice ale secolului al XX-lea s-au dezvoltat pornind de la experiența artei lui Cézanne.

H. HORȘIA

ALBUMUL DE ARTĂ „CUTEZĂTORII“

ATENȚIUNE!
FOARTE IMPORTANT!

Dragi participanți la seria a III-a a concursului «Ce știți despre pictură?» Așteptați apariția cuponului nr. 6 pentru a trimite toate cupoanele seriei împreună. Lipiți-le pe o coală de hîrtie pe care treceți răspunsurile.

INTREBĂRI

1) Numiți titlul unui tablou de Cézanne.
2) Prin ce lucrări este reprezentat Cézanne în Muzeul de Artă al Republicii?

CUPON 4
SERIA A III-A

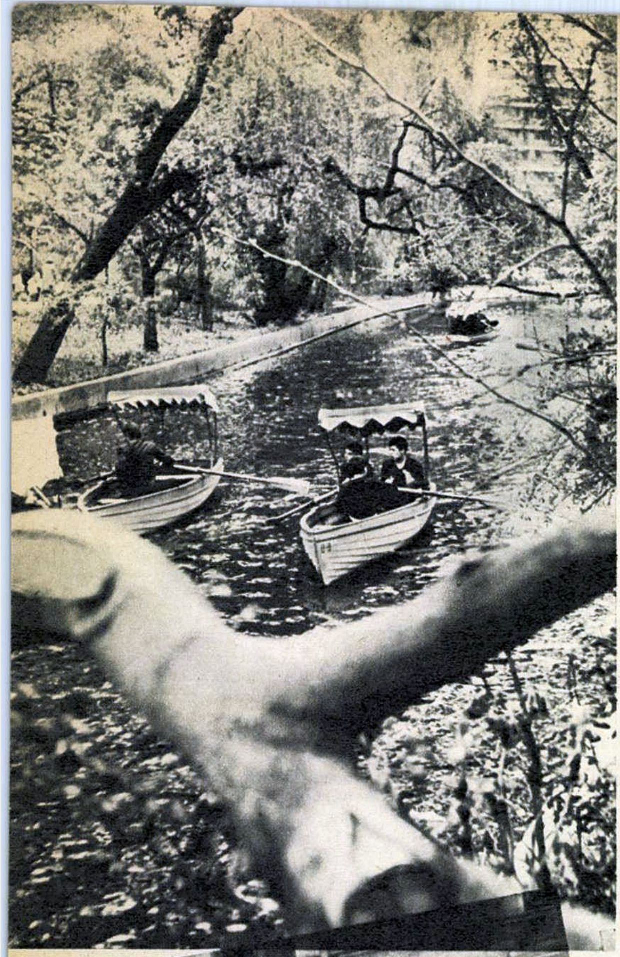

1

2

3

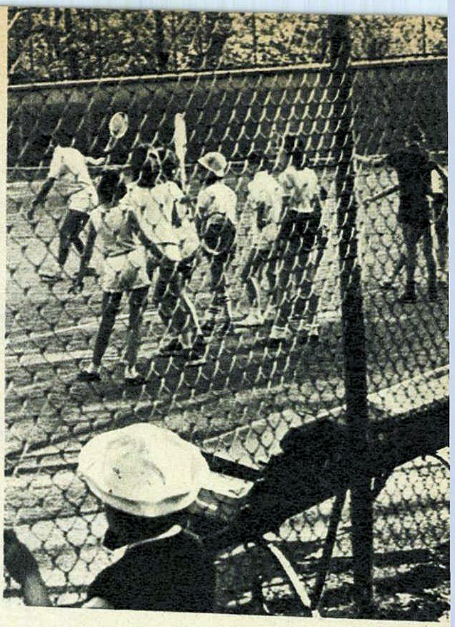

4

S-a pierdut un aparat de fotografiat

se duc spre țara basmelor de dincolo de lac. Aparatul visa pe p
deț și țîrîia.

2. Cu aceeași dezinvoltură a declanșat aparatul și asupra acest
imagini destul de cotidiană de altfel. Motivul stă în pornirea pă
mașă, în aplecarea aparatului spre sublinieri, spre formulări
tipul: «de ținut minte», scris cu litere verzale și aldine.

3. Într-o noapte am visat că nu se mai declanșa aparatul și
făcea că asta înseamnă sfîrșitul vieții. O senzație stranie: resp
greu, transpir rece. Mă scol, armez, încerc exponometrul în stîng
în dreapta, funcționează bine și mă întreb de ce să fie sfîrșitul l
mii și al meu. Îl fixez pe 1/500 din secundă și adorm la loc. Viat
curgea iarăși lin ca o apă de șes, iar eu respiram egal și profun

Acum însă aparatul s-a blocat în plină zi. Cel cu țigara
gură îi șopti amicului său pe sub basc: am senzația că undeva
aproape, un aparat de fotografiat e în agonie.

——Aiurezi, ca de obicei.

— Într-adevăr, băieți, aparatul e în agonie. Dar nu din cauză
fată (poate îndrăgostită, poate cu probleme),ci din cauză de țiga
din cauză de fum peste memorie, de gudron lipit ca magiunul
un piept încă crud; din cauză de băiat țanțoș, ajuns — nevoie ma
— liber, liber de diriginte, de tată, de tot. Imaginea e luată în sil

4. Aci aparatul a zăbovit mai mult, pe banca de după gard. Tot
era o explozie de soare și aer ozonat cu balsam de rochițe alb
roz și miini care imită zborul... și rachete în vînt după niște oc
rotunzi, pe care-i prind în plasă și-i aruncă iar ca din resortul ce
sornicului.

5. Motivația acestei imagini stă, desigur, în trepte. Negreșit
trepte. Ele, treptele, ori le urci, ori le cobori. Precum aici de fața
poți rămîne căscat vreme multă, pînă vine un eventual cărăbu
sau poate un elefant care se intîmplă prin atmosferă și ți se loveșt
de dinți; poți privi cum curge timpul cel scump, sau, în sfîrșit, po
juca pe banii munciți de către părinții tăi. Dar atunci cum ai să m
urci treptele, nu cele din poză, ci ale vieții?

6. Se vede clar că e liber. Băieții se așteptau poate să-i opreasc
și să le facă nu știu ce fel de declarație. Dar gestul e calculat și pr
cis. Înseamnă simplu: LIBER; înseamnă cunoașterea regulil
de circulație și aplicarea lor.

7. Ai cumva capul cu virtuți de cameleon și ții morțiș să ți se
prească mașinile cu frîne legate, uneori cu ață în capul tău verd
sau galben sau roșu? Pomeneam mai sus cuvîntul «extraplat
Ar trebui scris cu roșu în loc de stop pentru toți care se miră to
mai în mijlocul străzii.

8. Și-acum «pe cai»!și-o fi zis aparatul. Unde, de fapt, l-am
găsit prin bunăvoința acestei Ioana d'Arc.

5

6

7

8

Fie-vă milă DE O BIATĂ STICLĂ

Foileton de M. SÎNTIMBREANU

O sticlă de cerneală își caută stăpînul. O, de cînd îl caută! Cam de prin trimestrul I, din vremea lucrărilor scrise. Și e, sărăcuța, o sticlă cuminte, de loc rea de gură, și, iertați-mă că o spun dar o fac cu toată simpatia, ușor naivă. În ultima vreme — o fi obosit? — o aud abia gemînd și singurele cuvinte ce se mai deslușesc cu claritate sînt acestea:

— Fie-vă milă de o sticlă de cerneală...

O aud de luni de zile și, mărturisesc, mi se rupe inima de neagra ei deznădejde. Copii, hai să facem o faptă bună, haideți s-o ajutăm. Eu, unul, nu mai pot suporta stinsul ei vaier. Nu vreți s-o ajutăm să-și regăsească stăpînul? Ce-i drept, mare lucru nu știu despre dînsul. Doar că este elev și că, împreună, au dat cîndva o teză la limba română. Prima și ultima ei teză. Ei bine, tocmai asta o și roade la inimă pe amărîta de ea. Cîndva, pe vremea cînd din bocetul ei se auzea mai mult decît suspinul, povestea totul cu lux de amănunte. Dintre toate acestea am reținut, cred, lucrul cel mai important: însăși **teza.** *O știu pe dinafară și o redau fără să schimb o literă. Poate cel care a scris-o și-o reamintește, poate știți voi ceva despre el și îl determinați să vină să și-o ia căci, vă rog să mă credeți, sticluța de cerneală are dreptate, jalea ei este întemeiată. Și dacă n-o să-l găsim chiar pe stăpîn, nu-i nimic, o să vă propun altă soluție și cred că voi o s-o acceptați. Totul e să vă fie milă de o biată sticlă de cerneală. Redau, așadar, lucrarea, începînd cu titlul:*

TOAMNA

«Frunzele cade. Florile este acoperite de brumă. Eu și Costel cel mai bun prieten bun ne plimbăm pe sub copaci. E ste dinceînce mai frig. Spun prietenului meu să mergem acasă să lase mintea afară și să înghită ușa».

(Nu vă speriați, ultima propoziție trebuie citită: să lase **mingea** *afară și să* **închidă** *ușa).*

Aceasta era toată teza. Prima și **ULTIMA** *teză a sticlei de cerneală. Tocmai aceasta e și durerea ei.*

— Așteptasem atît de mult să dau o teză, mă bucurasem atît de mult, ardeam de nerăbdare să aduc stăpînului meu o notă mare și cînd colo tot ce am făcut eu în viață este mizeria de care v-am spus. De ce tocmai eu a trebuit să mă fac de rîs, de ce atîta nenoroc pe capul meu?

Căutați-mi stăpînul care m-a pierdut, vreau să mai dau o teză, una ca lumea, fie-vă milă de o biată sticlă de cerneală!

De trei luni și mai bine aud aceiași văicăreală. Nu mai pot! Copii, vă rog, vă implor, cine a scris această teză să vină — noaptea, pe furiș, mascat, cum vrea — să își ia călimara. Nenorocita nu vrea decît un singur lucru: să mai dea o lucrare scrisă. Scrisă omenește. Atît. E singura satisfacție pe care o mai vrea de la viață.

Și dacă stăpînul nu se prezintă, vă fac o propunere și cred că în inima voastră generoasă va avea ecou: cineva, oricare, unul dintre voi care nu schilodește limba română și gramatica, să vină să o ia. Pentru tezele trimestrului trei. Luați sticluța cu voi și oferiți-i acea satisfacție după care tînjește de atîta timp. Vă cere atît de puțin...

Vă rog, fie-vă milă de o biată sticlă, de nefericitul ei destin. E rugămintea mea. Sticluța nu mai poate zice nimic. De atîta plîns a răgușit.

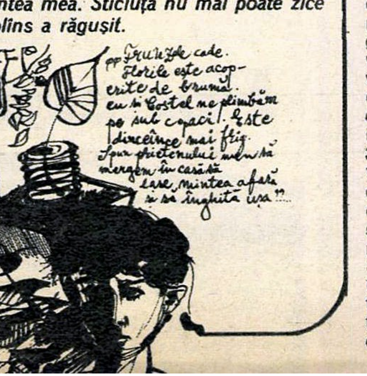

REPORTER
CLUB
CUTEZĂTORII

La șezătoare

Școala noastră a primit vizita unor oaspeți dragi, elevi și pionieri din R.S.F. Iugoslavia. Într-o cameră țărănească, amenajată în interiorul expoziției noastre de artă populară, i-am poftit la o șezătoare pregătită în cinstea lor. Gazda casei — care era, desigur, o pionieră — le-a urat, după obicei, bun sosit și le-a spus că se vor simți bine aici, în mijlocul fetelor și flăcăilor, care de care mai harnici. Dar vestea despre șezătoare a ajuns pînă departe, la urechile celor mai dragi eroi din basme. Făt Frumos și Ileana Cosînzeana, străbătînd plaiurile frumoase ale țării noastre, au venit să se veselească alături de noi. N-au întîrziat să sosească șugubățul Păcală și nici «mîndrul ciobănel, fecioraș tras prin inel» care a venit de departe, de la oile sale, spre a zice din fluier la șezătoarea noastră. N-a lipsit nici «fata moșului» cea harnică și cuminte care «a tras un ciur plin de fuse de-a mîncat-o ciuda pe fata babei cea leneșă». După ce s-au spus ghicitori, zicători și snoave, i-am poftit pe oaspeții noștri din țara vecină să se prindă în horă cu noi. Pionierii din R.S.F. Iugoslavia ne-au mulțumit pentru ospeție și ne-au mărturisit că s-au simțit foarte bine în mijlocul nostru.

Pionierii detașamentului, cl. a
IV-a A, Liceul «Unirea»
Tg. Mureș

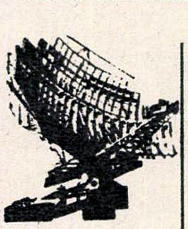

RADARUL ROZETELOR

AMBIȚIE DE FILATELISTĂ

Printre pasionații colecționari de mărci poștale, se numără și pioniera **Miuța Nalboc** din **clasa a VI-a, Școala generală «Ion Slavici», orașul Panciu.** Am surprins-o într-o zi în fața unui album «împovărat» de micile ei exponate și am rugat-o să-mi dezvăluie și mie cîteva din tainele ei de filatelistă. Iată cîteva amănunte importante. Are 3 540 de timbre din 109 țări. Și-a procurat singură acest număr impresionant de mărci poștale, intrînd în legătură cu filateliști de peste hotare. Unele rarități le-a primit în dar de la fratele său. Dorește să-și îmbogățească colecția pînă la... 10 000 de timbre. Trebuie să recunosc că, este într-adevăr o cifră impresionantă. Așadar, filatelia își găsește adepți ambițioși și în rîndul fetelor!

Constantin Dumbravă
Școala «I. Slavici», Panciu

RACHETA MOLDOVEI

Echipajele reprezentative ale județelor **Galați, Vaslui, Vrancea, Suceava, Neamt Bacău și Botoșani** și-au disputat marele trofeu **«Racheta Moldovei»** la concursul de rachetomodele desfășurat la Botoșani, pe aerodromul Rediu. După întreceri palpitante, s-au anunțat rezultatele finale: cîștigător al trofeului, spre surpriza și bucuria noastră, a fost desemnat echipajul din Botoșani.

Corneliu Dănălache, cl. a VIII-a, Școala generală nr. 2, Botoșani

SĂPTĂMÎNA PRIMĂVERII

La Vișeul de Sus: Pionierii și elevii **Școlii generale nr. 1** au efectuat pînă în prezent 650 ore de muncă patriotică. Au înfrumusețat parcul, rondurile de flori din centrul orașului, au lucrat la sera orașului. Un număr de 150 de pionieri și U.T.C.-iști din clasele a VII-a și a VIII-a au efectuat 300 de ore de muncă patriotică pentru amenajarea noii arene sportive.

Transmit elevii **Școlii generale nr. 1, Vișeul de Sus**

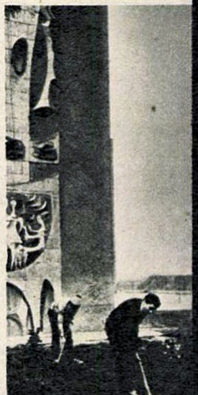

La București: Pelicula aparatului de fotografiat i-a surprins pe elevii și pionierii noștri în vreme ce amenajau spațiul verde din jurul școlii, plantînd trandafiri, curățînd gazonul și grădina școlii.

Informație și fotografie trimise de **Ara Slughian, Scoala generală nr. 195, București**

CONVORBIRILE REPORTERULUI PIX

Scrisoarea primită de la corespondentul nostru special, Gabriel Burjan **din** Miercurea Ciuc, **aduce în discuție o problemă strict «profesională»: ancheta și interviul Nu orice înșiruire de întrebări și răspunsuri întîmplătoare se cheamă anchetă, interviu. O anchetă presupune abordarea unor subiecte interesante, antrenante asupra cărora solicităm opiniile sincere ale interlocutorilor. De pildă, subiectul anchetei realizate de tine, dragă Gabriel, «Chemarea profesiei», constituie o problemă arzătoare pentru absolvenții școlii generale. În urma sondajului de opinii pe care l-ai făcut printre colegii tăi ai obținut răspunsuri edificatoare pentru opțiunea fiecăruia în alegerea profesiei.**

Avem și un specialist în interviuri cu cîntăreții de muzică populară, Ion Drusan **din comuna** Axente Sever, județul Sibiu. **Interviuri cuminți, «corecte», însoțite, bineînțeles de autografe. Toate seamănă între ele ca trei picături de apă (sînt trei interviuri) în ceea ce privește întrebările (fiindcă răspunsurile nu pot fi la fel: nu toți interlocutorii s-au născut și-au debutat în același an, nu toți cîntă aceleași melodii): «Cînd ați debutat?», «Care este după părerea dumneavoastră cel mai mare succes de carieră»? Întrebări clișee — sau «clasice», la care răspunsurile vin și ele la fel de «clasice», de fapt banale. Vreau să-i dau un sfat lui** Constantin Surdu, **elev la** Liceul N. Grigorescu **din** Cîmpina, **valabil, de altfel, pentru toți corespondenții: nu-i mai imitați pe cei mari formulînd, în aceste interviuri, întrebări care sună cel puțin nepotrivit, dacă nu chiar caraghios pentru vîrsta voastră. Subiectele, temele care pot fi dezbătute sînt atît de multiple, de diverse, încît ar fi păcat să vă limitați doar la cele obișnuite.**

Pix

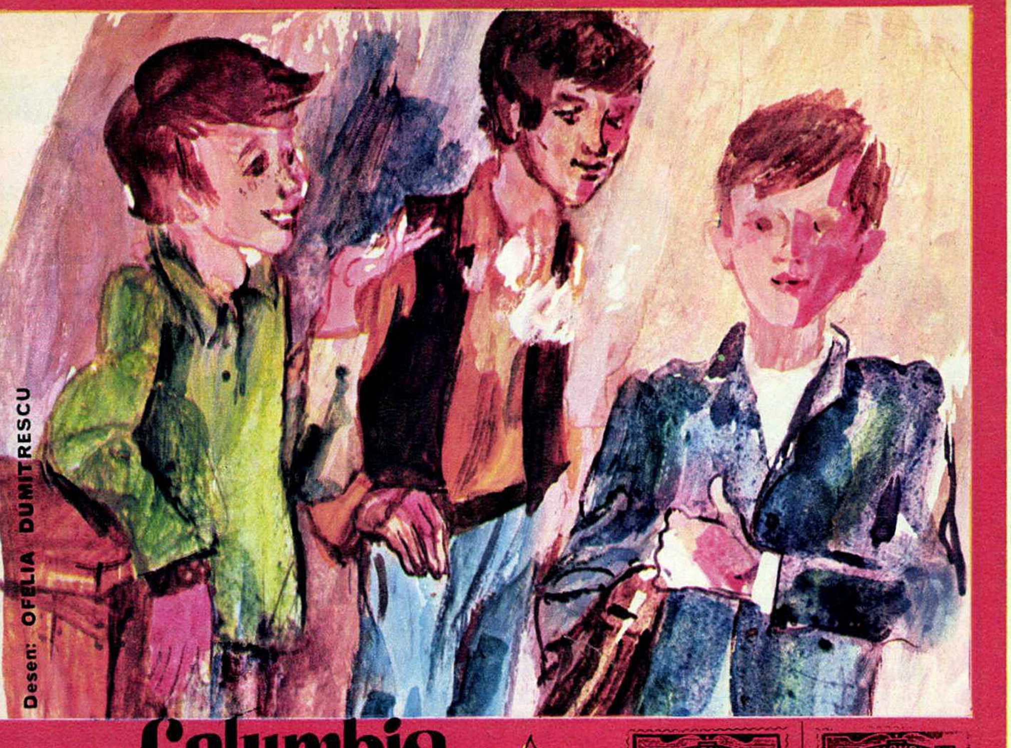
Desen: OFELIA DUMITRESCU

Columbia triunghiulară

de
OCTAV PANCU-IAŞI

COLOMBIA
INDEPENDENCIA NACIONAL
1
UN CENTAVO
1810 CENTENARIO 1910
2
DOS CENTAVOS
1810 CENTENARIO 1910

Încep prin a spune cum mă numesc. Mă cheamă Ştefan, Rotaru Ştefan, dar în toată povestea asta nu se va mai rosti niciodată numele meu, nimeni nu-l va rosti nici măcar în treacăt, fiind de la sine înţeles că nimeni nu-şi poate închipui că Rotaru Ştefan, mîndria clasei a VII-a B, elevul care a adus şcolii premiul întîi la ultima Olimpiadă de matematică, în sfîrşit, Rotaru Ştefan, politicosul, disciplinatul, punctualul etc, etc., ar fi putut avea vreun amestec în povestea asta atît de tristă.

Şi totuşi...

Da, şi totuşi, acum cînd lucrurile s-au sfîrşit cum s-au sfîrşit, îmi dau seama că ele au pornit de la mine, sau, mai bine-zis, eu aş fi fost primul care le-aş fi putut evita.

Era prin februarie, într-o seară de duminică, îmi terminasem de mult lecţiile şi-mi scosesem clasorul cu timbre ca să mai privesc o dată Columbia triunghiulară pe care tocmai mi-o dăruise tata, cînd a venit la mine George. M-am uitat la ceas şi l-am privit pe George mirat.

— La ora asta?

— Ştiu că-i tîrziu, a spus George, dar am o rugăminte la tine.

— O rugăminte care nu mai putea aştepta pînă mîine dimineaţă, la şcoală?

— Nu prea, a spus George. Mîine mă ascultă la matematică. M-am chinuit toată după masa cu problemele şi nu le-am dat de capăt.

— Am înţeles. Ai venit să-ţi dau caietul meu, să le copiezi.

— Nu, nici chiar aşa, a spus George, am venit să-mi explici un pic, să-mi dai cîteva lămuriri.

— La ora asta, George?

— Îmi pare rău că-i aşa de tîrziu, dar ce vrei să fac? Nu crezi că ai putea... totuşi...

— Zău George, mă apucă miezul nopţii dacă încep să-ţi explic. Şi apoi mai am treabă cu clasorul. Am o Columbia nouă. Nu te supăra.

— Nu pot să mă supăr. În fond, eu sînt vinovat. Noapte bună.

— Noapte bună, George.

A doua zi George n-a venit la şcoală. I-a fost teamă că-l ascultă, că mai ia încă un 4 sau un 3, iar pe primul trimestru fusese lăsat corigent la matematică. A plecat dimineaţă de acasă, şi cum avea cîţiva lei, s-a gîndit să intre la un cinema. Dar era abia şapte şi jumătate şi cinematografele începeau la nouă. Ce să facă pînă atunci? Era frig, pe stradă îngheţa. Şi-a adus aminte că în subsolul unui bloc de pe la noi se adună mereu nişte băieţi mai mari; n-au nici o treabă, nu lucrează nicăieri, se adună acolo, joacă zaruri, unul mai aduce cîte o sticlă cu ţuică sau cu vin. Şi-a spus că n-o să se întîmple nimic dacă o să stea şi el acolo o oră, şi s-a dus. In încăperea de la subsol, la căldură, stăteau şi jucau zaruri, unul Fane, altul Mitică zis Frumosul şi încă unul Ion, căruia îi place să i se spună Johny. Nu s-au mirat cînd l-au văzut pe George. Chiar s-au bucurat. L-au simţit că chiuleşte şi primul lucru pe care l-au făcut a fost să-i ia banii de cinema, ca să nu-l spună cuiva că chiuleşte. Pe urmă l-au îndemnat să-şi recîştige banii, jucînd zaruri. Nu-i nimic, au spus, că George nu ştie să joace, e un joc simplu, îl învaţă şi un puşti de la grădiniţă, şi nu-i nimic că George nu mai are cu ce să joace, ei, dacă cumva va pierde, îl vor aştepta, dar n-are cum să piardă un agiamiu. George a jucat şi a pierdut cîţiva zeci de lei. Cînd a vrut să se ridice şi să plece, i-au oprit paltonul şi servieta. Cum să se ducă acasă fără palton şi servietă? Cei trei, deveniţi milostivi dintr-o dată, i-au dat voie să-şi ia paltonul şi servieta, dar cu o condiţie. Să le aducă de acasă un obiect, un ceas de-al mamei, un tranzistor... Altfel, îl mai întîlnesc ei şi nu scapă uşor din mîinile lor. Şi aşa a ajuns George să fure de acasă ceasul mamei şi să-l aducă derbedeilor. A recunoscut înainte de a observa mama dispariţia ceasului, dar era tîrziu... Reclamaţie la miliţie, descindere la subsolul derbedeilor, alergătură, tevatură, asta ca să nu mai vorbesc de frămîntarea şi lacrimile lui George care a venit după două zile la şcoală şi ne-a povestit ce lucru groaznic i se întîmplase, se înhăitase cu nişte derbedei, făptuise un furt...

În toată povestea lui George a fost vorba despre el şi despre Fane, Mitică zis Frumosul şi Ion, căruia îi place să i se spună Johny, a fost vorba despre mama lui George şi miliţianul care a condus descinderea, despre profesorul nostru de matematică, ba pînă şi de administratorul blocului unde se aciuiseră derbedeii a fost vorba.

Un singur nume n-a fost pomenit. Aceia al meu. Rotaru Ştefan. Cine să pomenească numele lui Rotaru Ştefan într-o poveste atît de tristă?

Dar eu, Rotaru Ştefan, acum cînd lucrurile s-au sfîrşit cum s-au sfîrşit, îmi dau seama că ele au pornit de la mine, sau, mai bine-zis, eu aş fi fost primul care le-aş fi putut evita.

Pentru că totul a început în februarie, într-o seară de duminică, în seara cînd, venind George la mine, m-am uitat mirat la el şi l-am întrebat:

— La ora asta?

Va trece o bună vreme pînă cînd o să pot deschide clasorul, pînă cînd o să pot privi Columbia aceasta triunghiulară.

UN EVENIMENT
PENTRU
IUBITORII ŞTIINŢEI
ŞI TEHNICII
A apărut nr. 5
al
„RACHETE
cutezătorilor“

NOUA ERĂ A CONTINENTULUI ALBASTRU

OMUL-AMFIBIE

Alarmă în cosmos !

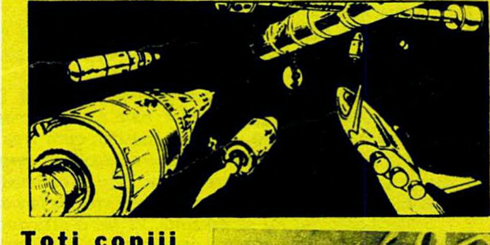

Toţi copiii
decupează,
lipesc,
colorează
LA
CONCURSUL
DE
COLAJE

Policrom'70

Reînoiţi-vă abonamentele la «RACHETA CUTEZĂTORILOR»
Preţul unui abonament pe trei luni: 4,50 lei; pe 6 luni 9 lei; pe 12 luni 18 lei.

Abonamentele se fac la factorii poştali, oficiile şi agenţiile P.T.T.R, precum şi la difuzorii de presă din şcoli.

Fantezia volumelor și a culorii

osaka 1970

CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ PENTRU «CUTEZĂTORII» DE LA YOSHITERU AKIYAMA, REDACTOR ȘEF AL REVISTEI JAPONEZE PENTRU COPII «SHONEN-SHOJO SHIMBUN»

Expoziția internațională deschisă în Japonia la 15 martie 1970 a fost ridicată pe dealurile Senri, la nord de noua stație Osaka, pe locul unei păduri de bambus. De la Tokio se ajunge aici cu trenul rapid Tokaido, în 3 ore.

În această zonă, a cărei suprafață este de 3,3 milioane metri, pătrați, au fost ridicate 115 pavilioane multicolore. Dintre ele, 77 aparțin diferitelor țări din lume, celelalte fiind pavilioanele unor firme japoneze. Toate sînt așezate într-un mod deosebit de armonios. Terenul pe care se află expoziția japoneză cît și grădinile sînt situate în afara liniei monoraiului.

Expoziția va dura 183 de zile, de la 15 martie la 13 septembrie, iar deviza sa este «Progres și armonie pentru omenire».

Deoarece în Japonia perioada cuprinsă între sfîrșitul lunii martie și începutul lunii aprilie a corespuns vacanței de după examenele de an (atît în școlile primare cît și în cele secundare), expoziția a fost vizitată, zilnic, de mulți copii. Ei au fost atrași de frumoasele clădiri care găzduiesc lumea minunată a cărților de povești, de diferitele vehicule și de robotul Fuji Pan care animă visurile copilăriei. Proiectul după care a fost construit robotul Fuji Pan aparține renumitului realizator de păpuși comice — Osamu Tezuka.

De altfel, la pavilionul japonez Sumimoto, deasupra căruia se înalță asemenea unor farfurii zburătoare nouă discuri de argint, copiii au prilejul să cunoască și numeroase personaje din lumea basmelor celebre. Printre aceste personaje se află «Cenușereasa» și «Sun Wu-Kung», iar filmul «Tsuru» (macaraua) le prezintă tradiționalele marionete japoneze.

Micii vizitatori ai Expoziției internaționale se opresc cu interes și în fața unor insecte-roboți gigantice care datorită unor mecanisme pot să și danseze. Un alt personaj care poate fi întîlnit la expoziție și care-și atrage numeroși admiratori este robotul imaginat în cărțile științifico-fantastice.

Nu departe de «casa cu roboți» se află «Lanterna magică» cehoslovacă. Ea prezintă vizitatorilor un nou gen de spectacol realizat din combinarea teatrului cu filmul.

Toate clădirile expoziției au forme neobișnuite. Baza tehnologică a acestor clădiri curioase o constituie metalele rezistente și polimerii chimici. Tehnica ecranelor multiple și a cineramei este folosită pretutindeni. Multe din proiecții, ca și clădirile, sînt doar exemple de originalitate și nu vor constitui neapărat modele pentru «clădirile viitorului» sau pentru «arta cinematografică a viitorului».

În rîndurile populației japoneze, cea mai mare popularitate o au exponatele spațiale din pavilioanele sovietic și american. Pentru a putea intra în sălile respective ale celor două pavilioane, trebuie să aștepți la coadă o oră sau două. Vizitatorii stau și privesc îndelung la Soiuz 5 și 6.

Pavilionul american, care prezintă îndeosebi exponate din expedițiile lunare, inclusiv nava spațială care a aselenizat, precum și probe ale solului lunar, cîștigă, de asemenea, repede popularitate printre copiii japonezi.

Edificiul pavilionului sovietic este cel mai înalt din expoziție. El are 109 metri înălțime și are o înfățișare impunătoare. Pavilionul cuban prezintă o largă gamă de fotografii despre calea spre socialism și dezvoltarea producției în Cuba, care a tras o linie peste epoca întunecată de suferințe. Prin fotografiile sale, pavilionul cubanez militează pentru solidaritate cu poporul vietnamez și popoarele Americii Latine care luptă împotriva imperialismului.

Clădirea care găzduiește pavilionul cehoslovac este realizată aproape în întregime din sticlă și este una dintre cele mai frumoase. Ea reprezintă cea mai mare lucrare artistică din sticlă din lume. Lungimea acestei clădiri este de 21,5 metri și greutatea 6 tone. Pavilionul bulgar face cunoscută vizitatorilor istoria Bulgariei din vremurile străvechi. Este prezentată de asemenea și o panoramă a realizărilor de astăzi.

La expoziție participă multe țări din Asia și Africa. Cu toate că pavilioanele unora dintre ele sînt modeste, caracteristicile fiecărei țări sînt foarte bine ilustrate.

Mulțimea celor două sau trei sute de mii de vizitatori care vin zilnic la Expoziția internațională este transportată cu monoraiul ale cărui cabine, pentru prima oară în lume, sînt conduse automat. Distanța pe care circulă este de 4,3 km. Trotuarul rulant, lung de 1,5 km (lift orizontal) pornește de la cele șapte stații ale monoraiului spre centru.

1

2

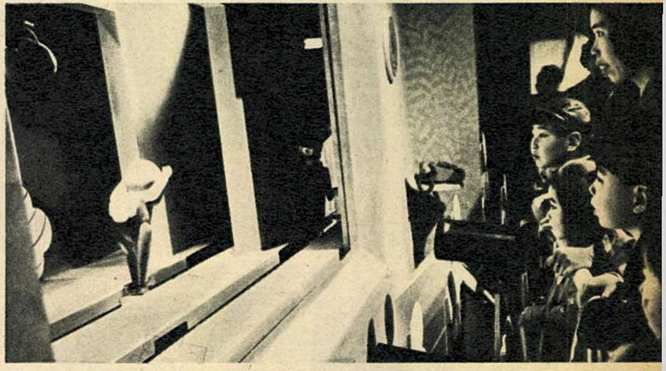

3

O cursă fantastică într-unul din cele mai populare colțuri ale expoziției (1). Personajele celor mai cunoscute povești din lume sînt prezentate copiilor de pavilionul Sumimoto. Mamele care-i întovărășesc sînt tot atît de încîntate ca și odraslele lor (2). La acest telefon, se pot obține după dorință, buletinele meteorologice din cinci mari orase ale lumii (3). Iată și o vedere generală a expoziției. Fiecare pavilion își are nota sa de originalitate (4).

4

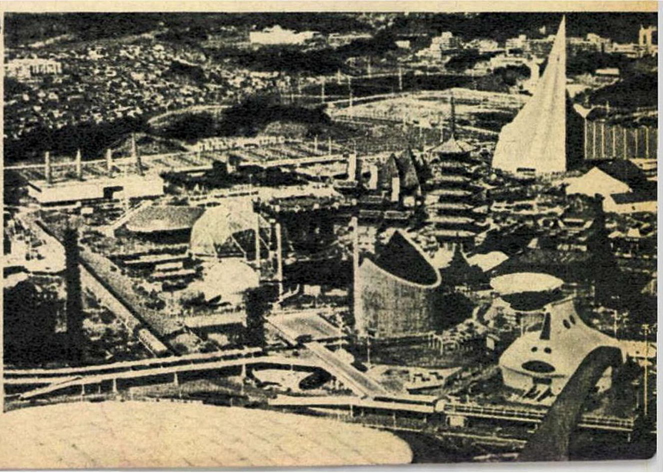

EXPOZIȚIA DE LA OSAKA

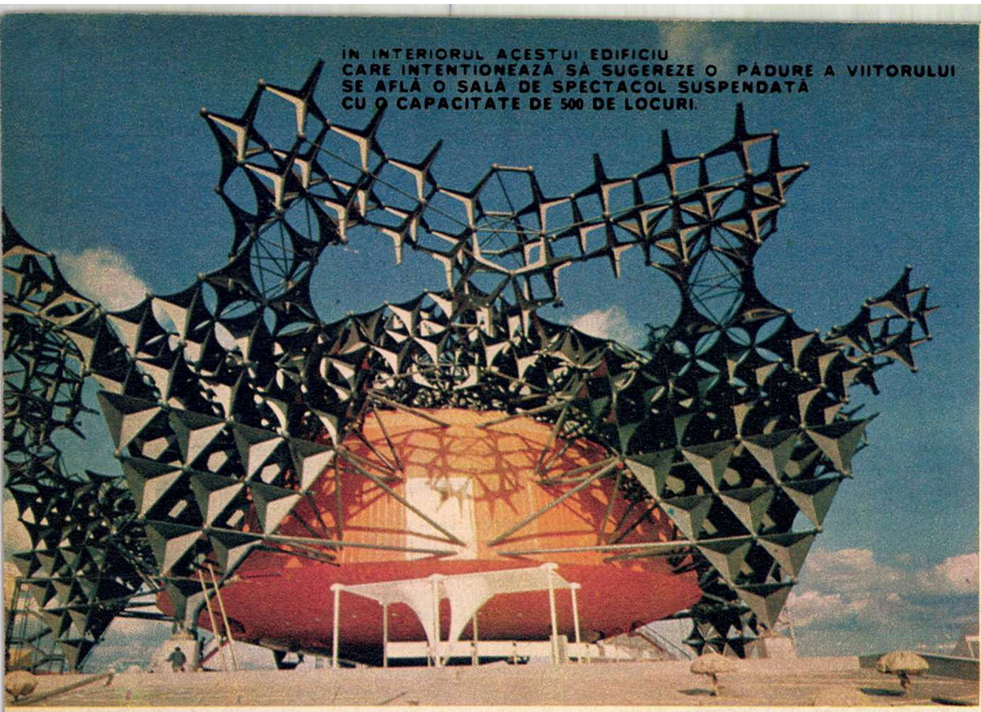

ÎN INTERIORUL ACESTUI EDIFICIU CARE INTENȚIONEAZĂ SĂ SUGEREZE O PĂDURE A VIITORULUI SE AFLĂ O SALĂ DE SPECTACOL SUSPENDATĂ CU O CAPACITATE DE 500 DE LOCURI.

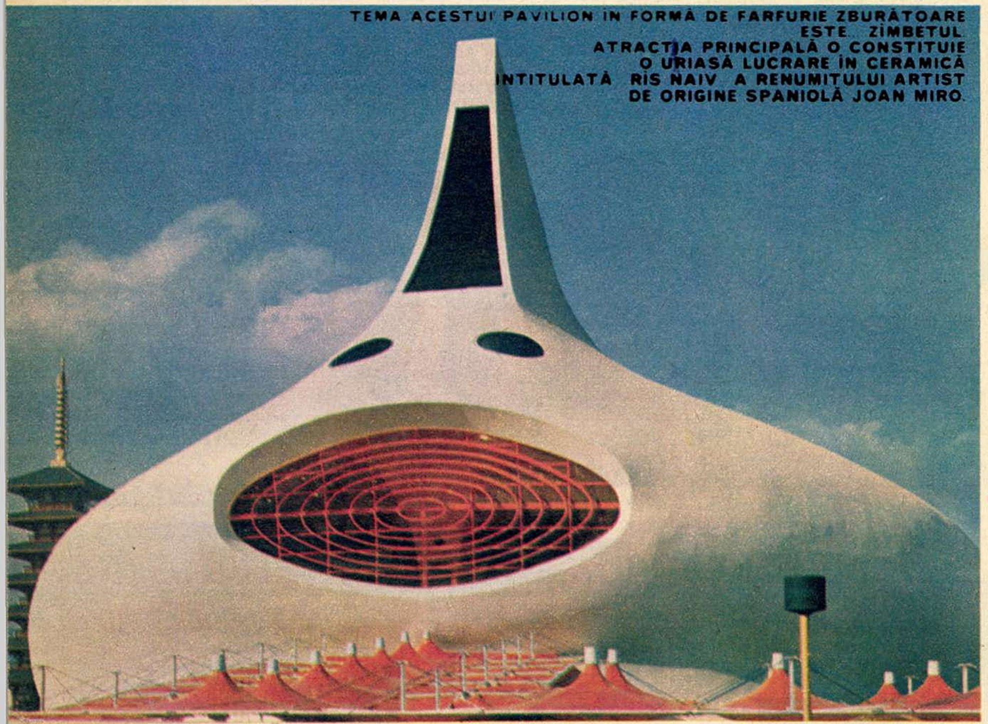

TEMA ACESTUI PAVILION ÎN FORMĂ DE FARFURIE ZBURĂTOARE ESTE ZÎMBETUL. ATRACȚIA PRINCIPALĂ O CONSTITUIE O URIAȘĂ LUCRARE ÎN CERAMICĂ INTITULATĂ RÎS NAIV A RENUMITULUI ARTIST DE ORIGINE SPANIOLĂ JOAN MIRO.

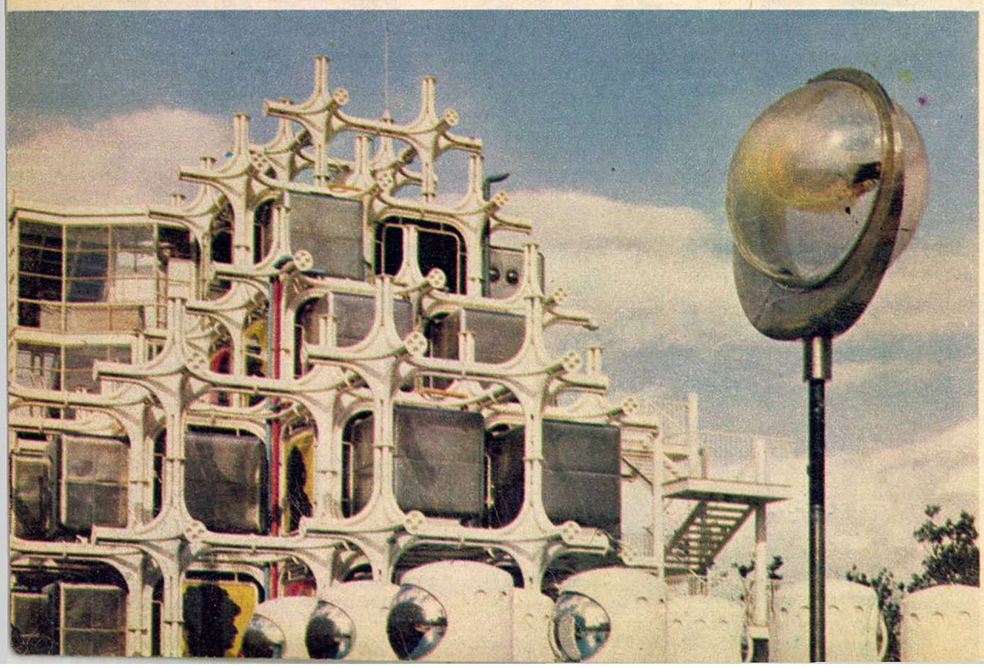

◀ PAVILIONUL JAPONEZ TAKARA ARE CA TEMĂ «FERICIREA DE A FI FRUMOS».

MICRODOCUMENTAR

■ Osaka este, ca mărime, al doilea oraș din Japonia și are 3 100 000 de locuitori.

■ Doar un singur pavilion este construit din lemn (un pavilion japonez). În rest nici piatră, nici lemn, iar betonul este o raritate. Predomină oțelul și polimerii chimici.

■ Cu prilejul organizării expoziției, la Osaka au fost depășite toate stilurile știute, au fost anulate diferențele între arhitectură și sculptură: contempli un palat și de fapt te afli în fața unei rafinării de petrol.

■ Clădirile nu au fațade. Fiecare edificiu reprezintă un obiect: o sferă, un vas, o cochilie, un arbore de cristal, un fulg de pasăre etc.

■ La pavilionul întreprinderii Matsuhita se află o «Capsulă a timpului». La sfîrșitul expoziției ea urmează să fie îngropată în pivnițele palatului senioral din Osaka pentru a păstra în ea mărturia civilizației de azi pentru... anul 6970. În interiorul acestei capsule se află un atlas al lumii de azi, opere ale literaturii japoneze de la clasici pînă la moderni, picturi, benzi de magnetofon cu muzică veche și nouă, monede, bancnote, piese de îmbrăcăminte și jucării, mingi de golf și multe altele.

■ Pe timpul duratei «Expoziției internaționale» de la Osaka, au loc numeroase sărbători tradiționale ale poporului japonez. Printre ele se numără: *sărbătoarea cireșilor în floare; sărbătoarea vechilor costume tradiționale «Aoi Matsuri»* la 15 mai; *sărbătoarea orezului* se desfășoară la 14 iunie, chiar în orașul gazdă al expoziției. Populația japoneză sărbătorește această zi prin frumoase cîntece folclorice; *Sărbătoarea lanternelor* are loc la 13—16 iulie. Tot la Osaka se desfășoară *sărbătoarea «Tenjin Matsuri»* la 23 iulie (în această zi are loc o spectaculoasă defilare a vapoarelor).

IATĂ ȘI CEL MAI MARE PAVILION AL EXPOZIȚIEI — PAVILIONUL SOVIETIC. «ARMONIE ÎNTRE OM ȘI NATURĂ, ARMONIE ÎNTRE INDIVID ȘI SOCIETATE» ESTE TEMA PE CARE O SUSȚINE. ▶

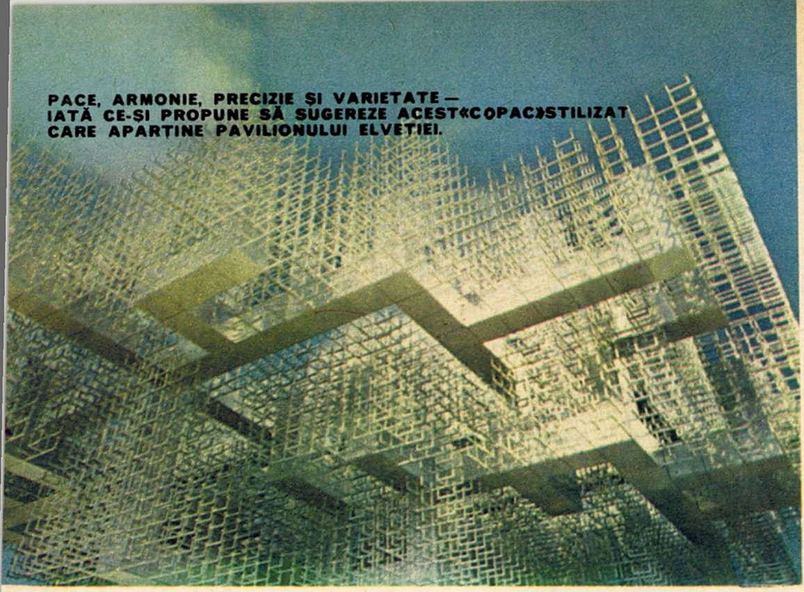

PACE, ARMONIE, PRECIZIE ȘI VARIETATE — IATĂ CE-ȘI PROPUNE SĂ SUGEREZE ACEST «COPAC» STILIZAT CARE APARȚINE PAVILIONULUI ELVEȚIEI.

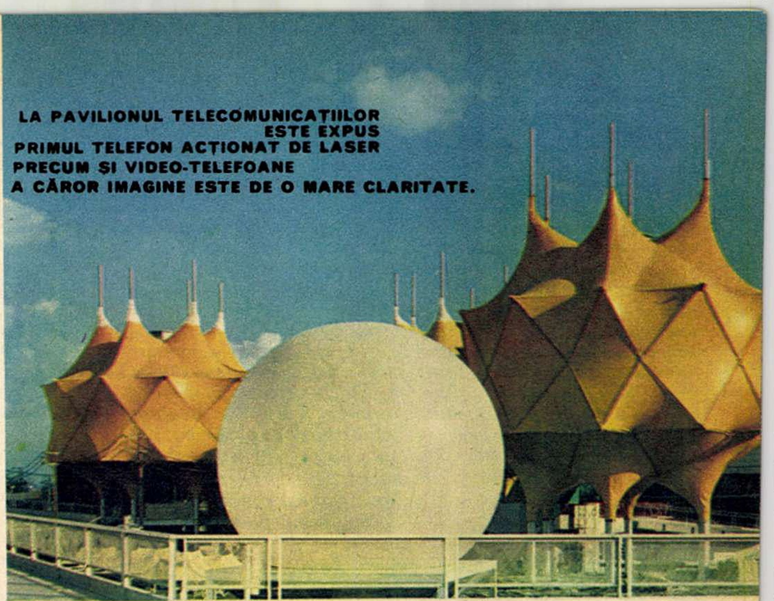

LA PAVILIONUL TELECOMUNICAȚIILOR ESTE EXPUS PRIMUL TELEFON ACȚIONAT DE LASER PRECUM ȘI VIDEO-TELEFOANE A CĂROR IMAGINE ESTE DE O MARE CLARITATE.

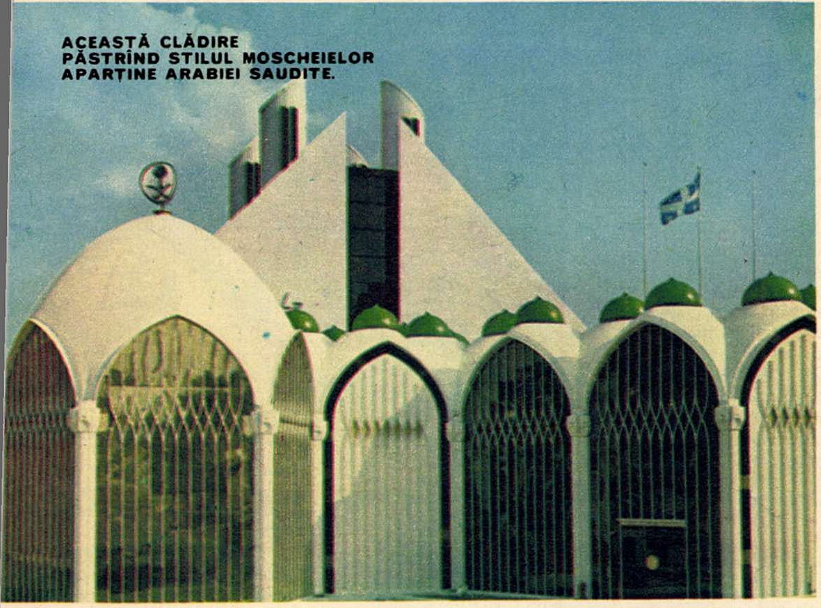

ACEASTĂ CLĂDIRE PĂSTRÎND STILUL MOSCHEIELOR APARȚINE ARABIEI SAUDITE.

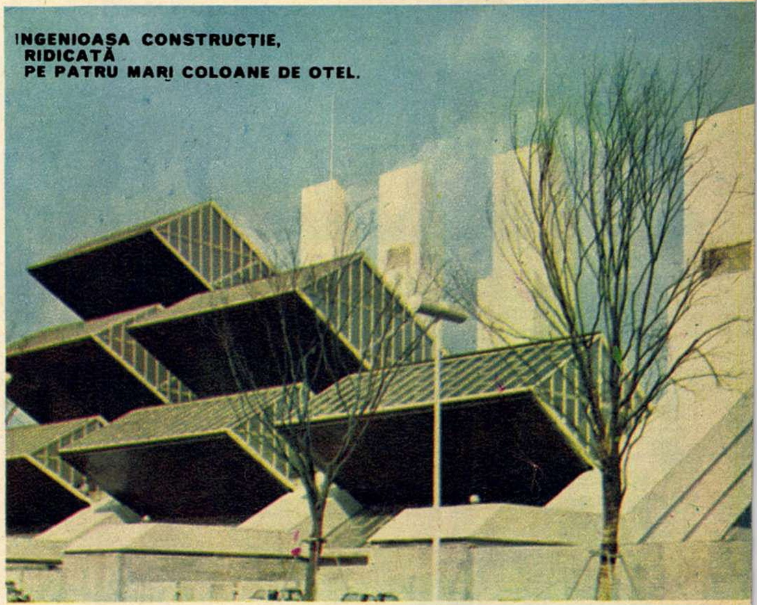

INGENIOASA CONSTRUCȚIE, RIDICATĂ PE PATRU MARI COLOANE DE OTEL.

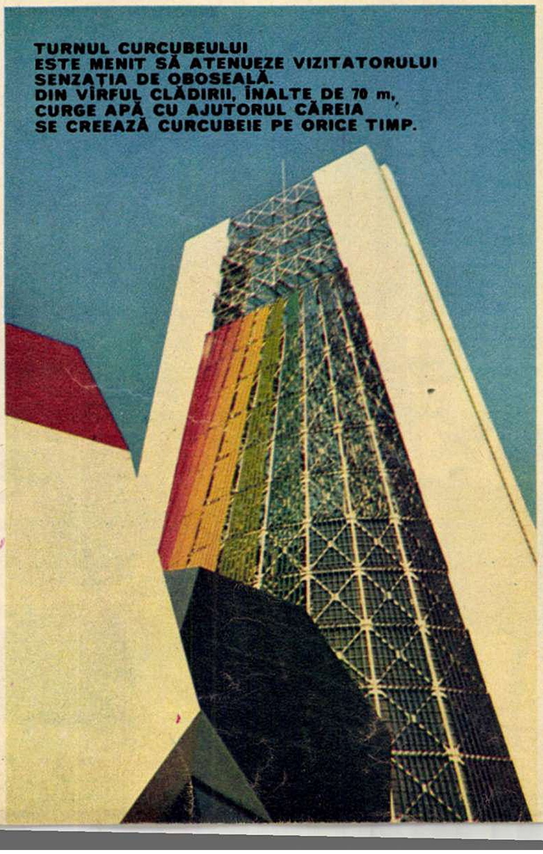

TURNUL CURCUBEULUI ESTE MENIT SĂ ATENUEZE VIZITATORULUI SENZAȚIA DE OBOSEALĂ. DIN VÎRFUL CLĂDIRII, ÎNALTE DE 70 m, CURGE APĂ CU AJUTORUL CĂREIA SE CREEAZĂ CURCUBEIE PE ORICE TIMP.

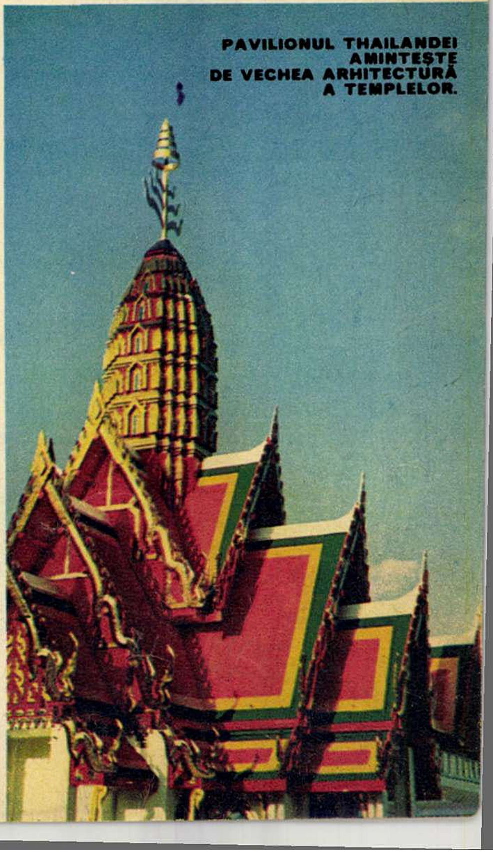

PAVILIONUL THAILANDEI AMINTEȘTE DE VECHEA ARHITECTURĂ A TEMPLELOR.

O ENIGMĂ a Piramidelor

de ION HOBANA

Puse unul peste altul, volumele închinate piramidelor egiptene ar atinge, probabil, cota maximă a celei mai înalte dintre ele. Este o dovadă a fascinației exercitate asupra minților iscoditoare de aceste monumente inegalabile, despre care un scriitor arab din secolul al XIII-lea spunea: «Toate lucrurile se tem de Timp, dar Timpul se teme de piramide».

Peste 80 de piramide situate pe malul stîng al Nilului sînt grupate în șase mari ansambluri, dintre care cel mai renumit se află la Gizeh. Aici, la 8 km sud-vest de Cairo, au fost ridicate 11 piramide. Cele trei mari, atribuite faraonilor Keops, Kephren și Mikerinos, au cam aceeași înclinare față de orizontală (circa 51°), fețele lor laterale fiind orientate spre cele patru puncte cardinale cu o aproximație acceptabilă, care demonstrează cunoștințe oarecum surprinzătoare pentru îndepărtata epocă a construcției lor. Dar care este această epocă?...

Potrivit opiniei general admise, piramidele datează din perioada dinastiei a IV-a, căreia îi aparțin faraonii sus-amintiți. Iar dinastia a IV-a a domnit, după unii cercetători, între anii 2 680 — 2 565, după alții între 2 550— 2 450 — evident, înainte de era noastră. Există însă documente a căror autenticitate nu poate fi pusă la îndoială și care, contravenind cronologiei clasice, situează construcția marilor piramide într-un trecut mult mai îndepărtat (circa 10 000 de ani î.e.n.), ceea ce ar face ca **istoria scrisă să înceapă, totuși, în Egipt și nu la Sumer, cum se consideră azi. De pildă, referindu-se la o tra**diție a copților, urmașii vechilor egipteni, scriitorul arab Masudi (secolul al X-lea) relatează, într-un manuscris păstrat la British Museum, că faraonul Surid a construit două mari piramide, cu trei secole înainte de... Potop. Motivul? După cum povestește și Ibn Abd Hokeim (secolul al IX-lea), Surid avusese un vis profetic despre cataclismul iminent și voia să păstreze pentru viitorime dovada existenței civilizației amenințate cu distrugerea totală. El a închis, deci, în piramide «comori și unelte, instrumente de fier, pietre prețioase, modele de corăbii din argilă, arme care nu ruginesc și obiecte de sticlă care puteau fi îndoite fără să se sfărîme» (Hokeim). Apoi a pus să se graveze pe suprafețele imense, acoperite cu dale netede de calcar, inscripții matematice, astronomice și medicale.

O poveste din «O mie și una de nopți»? Nu, de vreme ce inscripțiile erau încă vizibile în secolul al X-lea e.n., după cum ne asigură Ibn Haukal. Iar Abd al-Latif (secolele XII-XIII) precizează: «Aceste scrieri sînt în număr așa de mare, că dacă am dori să le copiem pe hîrtie, numai ceea ce se află scris pe suprafața acestor două piramide ar umple peste șase mii de pagini...»

E adevărat că marele istoric grec Herodot, care a vizitat Egiptul în jurul anului 450 î.e.n., afirmă că pe Marea Piramidă «s-a săpat în scriere egipteană cît hrean, cîtă ceapă și cît usturo au trebuit pentru hrana lucrătorilor...» Dar e greu de crezut că întreaga suprafață de piatră a fost utilizată pentru astfel de însemnări. De altfel, la numai un secol după călătoria lui Herodot, astronomul Achille justifica îndoielile noastre de acum: «Se spune că egiptenii au măsurat cei dintîi cerul și pămîntul și și-au înscris descoperirile pe pietre funerare, pentru a le transmite urmașilor lor». (Poate că izvorul relatărilor arabe de mai tîrziu trebuie căutat și în acest pasaj). Din păcate, egiptologii n-au avut cum să verifice temeiurile celor două relatări: între secolele XII și XV, îmbrăcămintea piramidelor a fost desprinsă și folosită mai ales pentru construcția sau reconstrucția unei mari părți din orașul Cairo.

Cum rămîne însă cu legendarul Surid și cu Khufu, rebotezat de Herodot cu numele grecesc Keops? Ce credit putem acorda cronologiei propuse de scriitorii arabi (trei secole înainte de Potop!), cînd prima dinastie faraonică a apărut, conform manualelor de istorie, pe la 3 200 î.e.n.?

Vom recurge din nou la omniprezentul Herodot. După cum relatează el, aflîndu-se în orașul egiptean Teba, i s-au arătat 345 de statui ale marilor preoți, cea mai veche datînd de 11 340 de ani (în 450 î.e.n.!) Și învățatul călător ține să precizeze: «Ei (preoții) pretind că sînt întrutotul siguri de aceste date, căci au notat totdeauna cu grijă trecerea timpului». Nu avem motive să suspectăm buna credință a «părintelui istoriei», iar valorile numerice indicate sînt cel puțin verosimile: 345 de mari preoți în 11 340 de ani înseamnă o exercitare a supremei funcții sacerdotale pe o perioadă de 32-33 de ani, în medie.

Mărturia lui Herodot este confirmată, într-un fel, de un text al lui Diogene Laerțiu. În secolul al III-lea e.n., acesta scria că vechii egipteni înregistraseră 373 de eclipse de Soare și 832 de eclipse de Lună. Or, ținînd seama **de periodicitatea eclipselor**, observațiile astronomice trebuia să se fi desfășurat într-un interval de aproximativ 10 000 de ani.

În sprijinul acestei cronologii, deocamdată ipotetice, pledează și Zodiacul de la Denderah. Este vorba despre un fel de calendar care constituia, odinioară, o parte a plafonului unei încăperi a templului din Denderah, în Egiptul de Sus. Adus în Franța în 1821, el se află acum la Luvru. Semnele Zodiacului sînt dispuse în spirală și simbolurile sînt ușor de recunoscut. Dar Leul este situat în punctul echinocțiului de primăvară, ceea ce ar indica o dată între 10950-8800 î.e.n.

Rezumîndu-ne la aceste trei exemple grăitoare, să ne punem încă o dată întrebarea: cum rămîne cu atribuirea Marii Piramide lui Khufu, faraon din dinastia a IV-a, deci din prima jumătate a celui de-al treilea mileniu înainte de era noastră? Subliniind că este vorba de o simplă ipoteză, vom spune că istoria mai cunoaște cazuri în care suverani orgolioși și-au atribuit meritele înaintașilor, falsificînd în acest scop documentele de hîrtie sau de piatră. În definitiv, unica mărturie directă în favoarea lui Khufu o constituie numele lui, scris cu roșu pe pereții celor două camere constructive superioare — singurele două inscripții găsite în Marea Piramidă...

Pornind de la o premiză ipotetică, nu putem trage nici o concluzie. Să așteptăm descoperirile ulterioare, pentru a vedea cît de mari sînt surprizele pe care ni le va mai oferi acest multimilenar tezaur, pămîntul scăldat de apele roditoare ale Nilului.

ENIGMELE TERREI

UN PALPITANT DIALOG:
Piramidă - structură pneumatică

- Pietrele și materialul plastic... vorbesc!
- 7 milenii egal: o sută de ani!
- Inteligența — factorul numărul 1
- Anul 2000 a început ieri!
- «Intercontinental» București — portret în cifre!

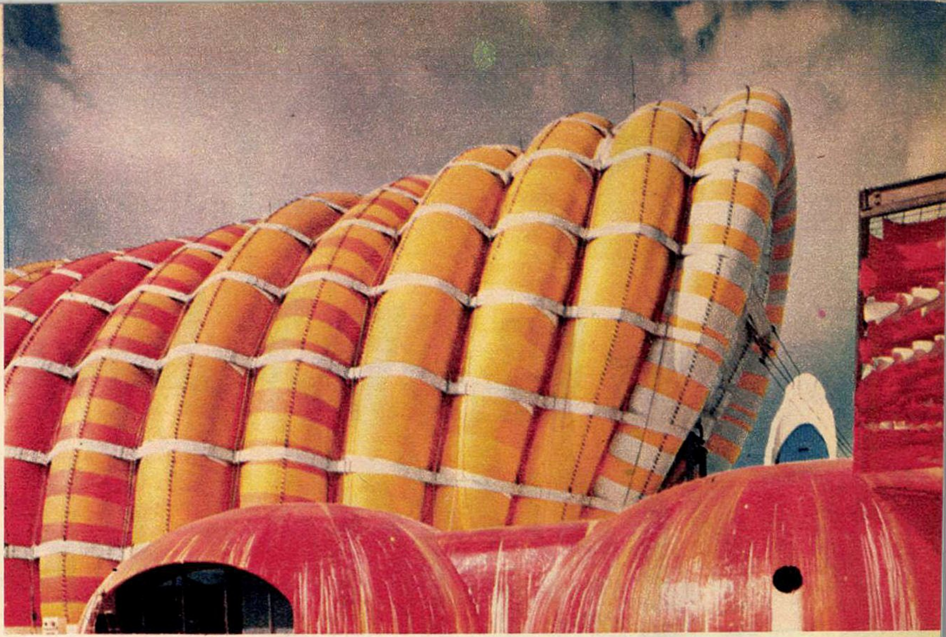

Avem în față două fotografii, fiecare dintre ele vorbind într-un limbaj propriu, special, despre același lucru: construcțiile. Ca să le deslușim cît mai exact înțelesurile, ne-am adresat arhitectului **MARCEL MELICSON,** redactor-șef al revistei «Arhitectura»:

— **Credeți că poate exista un dialog între cele două feluri de construcție?**

— Da, și încă unul foarte interesant. Fotografia care reprezintă o piramidă, așa cum arată astăzi, după milenii, dezbrăcată de înveliș, te invită să urmărești imensa cantitate de piatră adusă de la mari distanțe și folosită la ridicarea ei. Îți poate, de asemenea, povesti despre truda a mii de oameni siliți să îndeplinească aceste munci numai prin efort fizic. Uneori o piramidă era începută de părinți și terminată peste generații, de strănepoți. Concepînd asemenea coloși, faraonii urmăreau să-și înalțe peste milenii un simbol al puterii. Cealaltă fotografie vorbește despre una din cele mai moderne soluții de construcție. Structura — pereții și acoperișul — pneumatică este alcătuită dintr-un sistem de baloane cilindrice umplute cu aer.

— **Au asemenea construcții funcționalitate?**

— Desigur. Ele constituie soluții ingenioase pentru acoperirea unor suprafețe imense, o hală, de pildă. Asemenea construcții cer un efort minim și sînt foarte ieftine. Și pentru a-mi continua ideea, aș adăuga că ele reprezintă un simbol al inteligenței omenești, al tehnicii veacului nostru. În acest sens, v-aș da o cifră grăitoare și poate, surprinzătoare...

— **Vă rog...**

— Ultima sută de ani în evoluția construcțiilor echivalează cu... 7 milenii din trecut! Oamenii veacului nostru construiesc ieftin, frumos, rapid, cu efort minim. Inteligența, iată factorul numărul 1 pe care se axează toate acestea.

— **Se spune că structurile geodezice sînt MAI MODERNE decît cele pneumatice prezentate în fotografia noastră.**

— N-aș putea spune că sînt **mai moderne,** dar că sînt și ele de o mare ingeniozitate, asta da. Totul se bazează pe alcătuiri din tuburi îmbulonate care se alătură formînd un schelet pe care se montează pereți și acoperiș din material plastic transparent. Construcția are forma unei imense cupole și pe cît este de frumoasă, pe atît este de ușoară. Un elicopter o poate ridica și muta din loc în loc, după dorință.

— **Am văzut o mulțime de fotografii de la Expo'70-Osaka, unele dintre ele publicate chiar în numărul de față, prezentînd pavilioanele diferitelor țări. Privindu-le, ai impresia că asiști la o competiție a fanteziei. Vor rămîne aceste construcții doar unicate?**

— Ca la orice expoziție internațională, fiecare țară a ținut să se întreacă pe sine. Prin îndrăzneală, aceste construcții anticipează arhitectura anului 2000.

— **Așadar, ceea ce ne-am obișnuit să socotim de domeniul fantastico-științific devine realitate?**

— Într-un fel, da. Încă de pe acum arhitecții încearcă să deslușească pe planșete înfățișarea viitoarelor așezări umane care să fie de maximă frumusețe și funcționalitate. Orașele viitorului vor fi concepute pe înălțime cu clădiri cu mai multe nivele, cu circulația subterană a vehiculelor, cu spații verzi în chiar mijlocul orașului.

— **Și materialele de construcții ale viitorului?**

— Vor fi cele pe care le cunoaștem de pe acum, sticla și aluminiul. Va rămîne, de asemenea, și betonul, dar turnat în siluete subțiri și extrem de elegante. Dar cine poate prevedea ce vor mai iscodi mintea și mîinile omului? Frumos este că multe dintre acestea se concep sau se înfăptuiesc chiar sub ochii noștri. De pildă...

— **... Hotelul Intercontinental care se construiește în prezent în București...**

— Exact. Intercontinentalul va fi unul dintre cele mai moderne hoteluri din lume. Iată doar cîteva cifre care-i definesc personalitatea: 23 de etaje, 90 m înălțime, aer condiționat, geamurile din sticlă termopan izolatoare la căldură și frig, o stație proprie de televiziune. Ca elemente noi de construcții citez: turnul central fundat pe o placă de beton armat de 2 m grosime, diafragme de beton armat și, în sfîrșit, partea de decorațiune artistică care, cu siguranță, va fi foarte interesantă...

Tot așa de interesantă ca un dialog «piramidă — structură pneumatică». Vă mulțumim.

B. CARAGIALE

CĂRȚI DE VIZITĂ PENTRU MEXICO '70

PE „JALISCO DE GUADALAJARA TOTUL ESTE POSIBIL...

Vrînd-nevrînd, analizînd, grupa de la Guadalajara nu vom putea fi prea... obiectivi, întrucît pe frumosul gazon «Jalisco» din localitate va apărea, alături de «cărți de vizită» prestigioase — BRAZILIA, dublă campioană mondială, ANGLIA, campioana «ên titre» și CEHOSLOVACIA, de două ori finalistă — reprezentativa **ROMÂNIEI** care, eliminînd Portugalia (medalia de bronz la campionatele mondiale din Anglia), Elveția și Grecia, a furnizat — neîndoios — una dintre marile surprize ale preliminariilor.

Cum se explică, în două cuvinte, această surpriză? În primul rînd prin apariția pe scena fotbalului românesc a noii generații, «noul val», reprezentat de o serie de jucători — i-am numi pe **Răducanu, Dinu, Radu Nunweiller, Neagu, Dumitrache, Dobrin, Lucescu** — de un neobișnuit talent și o neobișnuită ambiție, apoi prin instaurarea unui regim de seriozitate și calm, de omogenizare și respect al întregii mișcări fotbalistice.

După un start nefavorabil — 0—3 cu Portugalia, la Lisabona — tricolorii au reușit o victorie strălucitoare, 1—0 la Lausanne, contra Elveției, un 2—2 la Atena, cu Grecia, și, în sfîrșit, 1—0 la București, contra lui Eusebio și compania, într-un meci decisiv pentru calificare. Ultima partidă a preliminariilor, cea cu Grecia, de la București, le-a adus elevilor lui Angelo Niculescu și Emerich Vogl mult așteptata izbîndă — tabela de marcaj a arătat 1—1 — dar a împlinit visul calificării, urmărit de iubitorii fotbalului de pe aceste meleaguri mai bine de trei decenii.

Ce șanse are echipa română la Guadalajara? Evident, într-o companie atît de selectă, este foarte greu de spus, dar socotind «jocul» ultimelor rezultate ale naționalei române — între care am aminti 1—1 cu Anglia, pe Wembley, și, recent, 1—1 cu R.F. a Germaniei la Stuttgart — putem afirma că pentru echipa română totul este posibil pe Jalisco de Guadalajara.

Iată formația probabilă pe care antrenorii o vor alinia în primul meci contra Angliei: **Răducanu — Sătmăreanu, Lupescu, Dinu, (Dan), Deleanu, Dumitriu (Ghergheli), Radu Nunweiller, Neagu, Dobrin (Domide), Dumitrache, Lucescu.**

ANGLIA — echipa care vine în Mexic pentru a-și apăra titlul, după cum prezic și specialiștii, are șanse considerabile să și-l păstreze! Deși în clasamentul întocmit de cunoscuta revistă «France Football» pentru anul 1969, Anglia ocupă locul I (coincidență; același loc îl ocupa și în anul precedent... precedentei «Cupe mondiale», pe care și-a adjudecat-o), se pare că echipa lui Alf Ramsey și-a găsit greu cadența în ultimul timp. Pledează pentru această afirmație cîteva rezultate neconcludente, cum ar fi 1—1 cu România, 0—0 cu Olanda, 1—0 cu Bulgaria...

Cea mai mare dificultate a managerului distins cu titlul de **Sir** este, neîndoios, aceea de a reuși să îmbine jocul noilor vedete ale fotbalului britanic — ne gîndim la portarul **Montgomery**, la fundașul **Todd**, la atacanții **Kidd, Osgood** sau **Astle** — cu stilul «vechii gărzi», din care nu vor lipsi în Mexic **Stepney, Moore, Bobby Charlton, Peters** sau **Hurst**. Aflat între «ciocan și nicovală», se pare că Ramsey — vestit deopotrivă pentru caracterul său dificil, cît și pentru tăcerea cu care își înconjură echipa — va prefera, totuși,

---

ROMAN FOILETON

OPERAȚIUNEA „HERCULE”

de OVIDIU ZOTTA

Necunoscuții — sau prea puțin cunoscuții — adversari ai lui Marius nu erau niște gentlemani, mai precis, regulile cavalerești le dădeau foarte puțină bătaie de cap. Într-o dimineață, în timp ce Marius părăsea cu sacoșa plină magazinul cu autoservire «Mercur», un vînzător îl opri la ușă:

— Așteaptă o clipă, băiete.

— S-a întîmplat ceva?

— Aș vrea să-mi arăți chitanța.

Marius îi întinse micul dreptunghi de hîrtie acoperită cu cifre albastre. Vînzătorul își aruncă privirea în sacoșă: compot de căpșuni, făină, cacao, pastă de dinți.

— Ești sigur că ai plătit **totul?**

— Da, și sper că v-ați convins.

Vînzătorul oftă:

— Ai un tupeu...

Întinse mîna și extrase din buzunarul drept al lui Marius — care încremeni de uimire — un mare baton de ciocolată cu alune.

— Și pe **ăsta** l-ai plătit?

Marius își simți obrajii arzînd de furie și de rușine. Era limpede: cineva din banda Jaguarului îi strecurase ciocolata în buzunar ca să-l compromită. Dar lumea n-avea de unde să știe asta, clienții părăsiseră tonetele cu mărfuri și se înghesuiau curioși și revoltați, să vadă cum arată un hoț. Printre ei, un tînăr negricios, voinic și foarte scund îl arăta pe Marius, cu degetul, dînd lămuriri: «**...o ciocolată uite-așa de mare... în buzunar, pe șest... miliție...**»

— N-am pus-o eu acolo! strigă revoltat Marius. Habar n-am...

Vînzătorul îl privi cu compătimire:

— Necazul că ai fost prins ți-a luat mințile, băiete! Cum mai poți minți cînd ciocolata era în buzunarul tău?

— Și ce-i cu asta? țipă Marius. Un fapt poate avea mai multe cauze! Dumneavoastră vă încăpățînați să vedeți numai **una** dintre ele: aceea care se potrivește cel mai bine cu datele exterioare ale fenomenului, dar o astfel de interpretare poate fi falsă...

— Cum îi mai merge gura! bombăni vînzătorul. Ia poftește în birou, pînă vine cineva de la miliție; să-i explici dînsului «fenomenul».

Ofițerul care își făcu apariția peste un sfert de oră nu paru însă de loc mirat de explicațiile băiatului. După ce se

ucătorii cu mai multă experiență, mai căliți. Argumentul? În lista «Mexicanilor», alături de alți 10 «mondiali», Ramsey l-a introdus, nu de mult — stupoare! — chiar și pe **Nobby Stiles**, jucătorul cu lentile, un neagreat al presei și al publicului, pe care datorită jocului său excesiv de dur se credea că l-a eliminat definitiv din cursa selecționării.

Cele mai mari probleme i le ridică antrenorului englez atacul, în care — după ce a renunțat deliberat, la **Greaves** — își pune mari speranțe într-o «noutate» a ultimului campionat: golgeterul **Osgood,** de la Chelsea, cel despre care cunoscutul comentator francez Jean Philippe Retacher scria că **«nu are nimic din specificul jucătorului englez. semănînd mai degrabă cu un fotbalist latin: elegant, rapid, extrem de prompt».**

BRAZILIA — echipa lui **Pelé** și **Tostao,** una dintre marile favorite ale publicului și presei. Argumente? Tehnica excepțională a jucătorilor săi — între care **Didi,Vava** sau **Garrincha** au intrat de-a dreptul în legendă —, inventivitatea acestora. «culoarea» **neobișnuită** a **acțiunilor** lor.Cu toate **acestea** mulți comentatori sportivi sînt sceptici în ceea ce privește șansele Braziliei de a cuceri, pentru a treia oară și definitiv Cupa «Jules Rimet». De ce? În primul rînd, pentru că fotbalul brazilian traversează, se pare, o criză a conducerii. Recenta înlocuire a lui Joao Saldanha, antrenorul-ziarist, cu fostul internațional Zagalo, pare să vorbească de la sine despre acest lucru. Însuși Saldanha a explicat motivul concedierii sale ca fiind «anunțarea faptului că Brazilia nu va putea să joace și cu **Pelé** și cu **Tostao,** dată fiind starea lor fizică». În al doilea rînd, o criză a echipei care, deși antrenată după precepte severe la Academia militară Negrasca, vădește în ultimul timp o scădere a poftei de joc: 0—2 cu Argentina și un chinuit 2—1 cu Chile, par să confirme această supoziție...

Ce echipă va alinia Zagalo — care, între altele fie spus, este ajutat în sectorul pregătirii fizice de celebrul fost antrenor al Benficăi — Lisabona. Otto Gloria — este greu de anticipat, de aceea ne vom mulțumi să încredințăm tiparului ultimul «11» brazilian aliniat într-o întîlnire oficială: **FELIX — ALBERTO, BRITO, JOEL, ANTONIO, CLODOALDO, GERSON, JAIRZINHO, ROBERTO, PELÉ, CESAR.** După cum se vede lipsesc, între alții, mult discutatul **Tostao,** «minunea albă» de la Cruzeiros (se pare încă nerestabilit după o recentă operație la ochi), **Toninho** și **Edu,** jucătorul șopîrlă cu care îi place atît de mult să joace lui Pelé, acest «rege» al gazonului, autorul a peste 1 000 de goluri.

CEHOSLOVACIA — formație — pentru care preliminariile au constituit un adevărat iad. terminîndu-se în... Franta. la Marsilia, unde într-un meci suplimentar, elevii lui Iosef Marko și Jan Hucko au învins Ungaria, cu 4—1. Fiind vorba de cehoslovaci, trebuie să spunem că această calificare i-a preocupat în mod deosebit, și că imediat după obținerea ei antrenorii Marko și Mirka au plecat în Mexic vizitînd, înaintea tragerii la sorți, toate orașele-gazdă mai puțin... Guadalajara! După ce s-a stabilit că echipa lor va juca la Guadalajara, cei doi antrenori s-au deplasat la fața locului, alegînd drept loc de cazare hacienda «Malibu», aflată la 16 km de oraș.

Care sînt«vedetele» formației cehoslovace? Înainte de toate, cei doi jucători care au apărat culorile țării și în 1962, an în care Cehoslovacia a fost finalistă: «bătrînul» KVASNIAK — 35 de ani, legitimat în Belgia, la F.C. Mechelen — și **ADAMEC,** omul de gol al campioanei. Spartak Trnava. Dincolo de ei: portarul **VIKTOR**, fundașul dreapta **PIVARNIK,** mijlocașii **GELETA** și **KUNA,** atacanții **PETRAS, KABAT** și frații **VESELY, FRANTISEK** (26 de ani) de la Slavia și **BOHUMIL** (22), de la Sparta.

Cît despre șansele cehoslovacilor, să-i dăm cuvîntul însuși lui Marko: **«Calificarea noastră în sferturi n-ar fi pentru nimeni, cred, o surpriză. Ca și... eliminarea, de altfel! Bănuiesc, însă, că va fi un război al nervilor pe care noi avem șanse să-l cîștigăm, după «experiența» Marsilia».**

OVIDIU IOANIȚOAIA

•

1. Reprezentativa României, înaintea meciului decisiv cu Grecia.

2. Pericol! Atacă Adamec, «omul de gol» al naționalei cehoslovace.

3. Pelé et compania, toți avînd același gînd, același vis: definitiva cucerire a zeiței de aur a fotbalului.

4. Francis Lee (Manchester City) despre care Ramsey declara: «Cu încă 4—5 ambițioși ca el păstrăm sigur „Zeița"»

---

inu-
r cu
tîn-
Ma-
vor-

Mă

:
e îți
mi-
cea
ți-a
să
un
vină

Ma-
r și

de
pri-
să

cu-
sta!
um-
crii-

leci
ide

că ești un băiat serios, căruia niște adversari i-au înscenat o măgărie!

— Concluzia dumneavoastră este per-fec-tă! Vă mulțumesc mult, foarte mult!

— N-ai pentru ce, zîmbi ofițerul. Cu un om cinstit e plăcut să stai de vorbă.

Se ridică să plece, își puse carnețelul în buzunar...

— Încă o clipă, Marius. Mi-a scăpat un amănunt: ce anume îi face pe adversarii tăi să fie atît de inventivi? **De ce** îți vor răul?

— Le e necaz pe mine... știți... ca între băieți... se bîlbîi Marius, simțind deodată că, tot timpul, ofițerul Dinulescu numai la acest lucru se gîndise, că restul amănuntelor, inclusiv întîmplarea din magazin nu aveau importanță decît în raport cu răspunsul la această ultimă întrebare.

— Hai, Marius, spune-mi adevărul.

Băiatul păli. Abia acum își dădu seama că, așa amabil și plăcut cum era, omul din fața lui reprezenta în primul rînd o forță, acea forță a cărei rațiune implacabilă de a fi consta în descoperirea răufăcătorilor.

«**Să-i spun? Să nu-i spun? Imposibil. Pe omul ăsta nu-l poți minți; uf, am avut neșansa de a întîlni un om foarte deștept».** Dar cum să-i destăinuie afacerea tabloului, la furtul căruia fusese — ce-i drept, fără voie — complice? Oftînd,Marius trebui să facă și acest lucru. Povesti tot ce se întîmplase cu începere din acea după-amiază de iarnă, cînd Prințesă își uitase fularul la școală. De astă dată, vorbi simplu, în fraze scurte, fără înflorituri.

— Acum — încheie Marius, posomorît — arestați-mă, duceți-mă la miliție.

Ofițerul se încruntă:

— Cu vorbele acestea să nu te joci. Ești nițel cabotin, băiete. Vrei să mă impresionezi cu mutra dumitale tristă, dar în realitate te pregătești să strigi «lăsați-mă, n-am nici o vină, doar v-am spus că **atunci** n-am știut nimic, că am făcut-o în mod inconștient».

— Iertați-mă, aveți dreptate, chiar la asta mă gîndeam.

Și deodată ochii i se umplură de lacrimi.

— Acum eu ce fac? O să afle toată lumea! Mama...

Ofițerul izbucni în rîs:

— Ia te uită, viteazul și filozoful! S-a muiat de tot! Știi ceva, ia-ți sacoșa cu tîrguieli și du-te frumușel acasă!

— Bine, dar după tot ce v-am spus...

— Nu există **nici** o dovadă că tabloul pe care l-ai primit de la fata din «Volkswagen» e unul și același cu tabloul furat din locuința expertului Feneșan. Poți să juri că e același?

— N... nu pot, dar e logic! Tabloul a dispărut în aceeași zi în care Prințesă și cu mine...

— Deci **nu** poți jura, dar în schimb «e logic». Și totuși, dumneata însuți susțineai adineauri că datele exterioare ale unui fenomen ne pot înșela asupra cauzei sale!

Marius respiră adînc. Nu știa ce să mai spună. Dacă tabloul acela nu era unul și același cu tabloul furat... ce fericire!

— Du-te liniștit acasă — reluă locotenentul-major Dinulescu — și uită tot ce s-a întîmplat. Și,mai cu seamă, nu te mai ocupa de povestea asta cu tabloul. E o problemă care cade în sarcina altora. De acord?

— Da, zise Marius. Sigur!

Și în gînd: **«Nu-i chiar așa, locotenente. Acum a intervenit o chestiune personală: simt o dorință teribilă să schimb cîteva cuvinte cu Jaguarul!»**

(Va urma)

AVENTUR
COLEGULU

«FARFURIA ZBURĂTOARE»
desene şi text **DOINA IONESCU-**

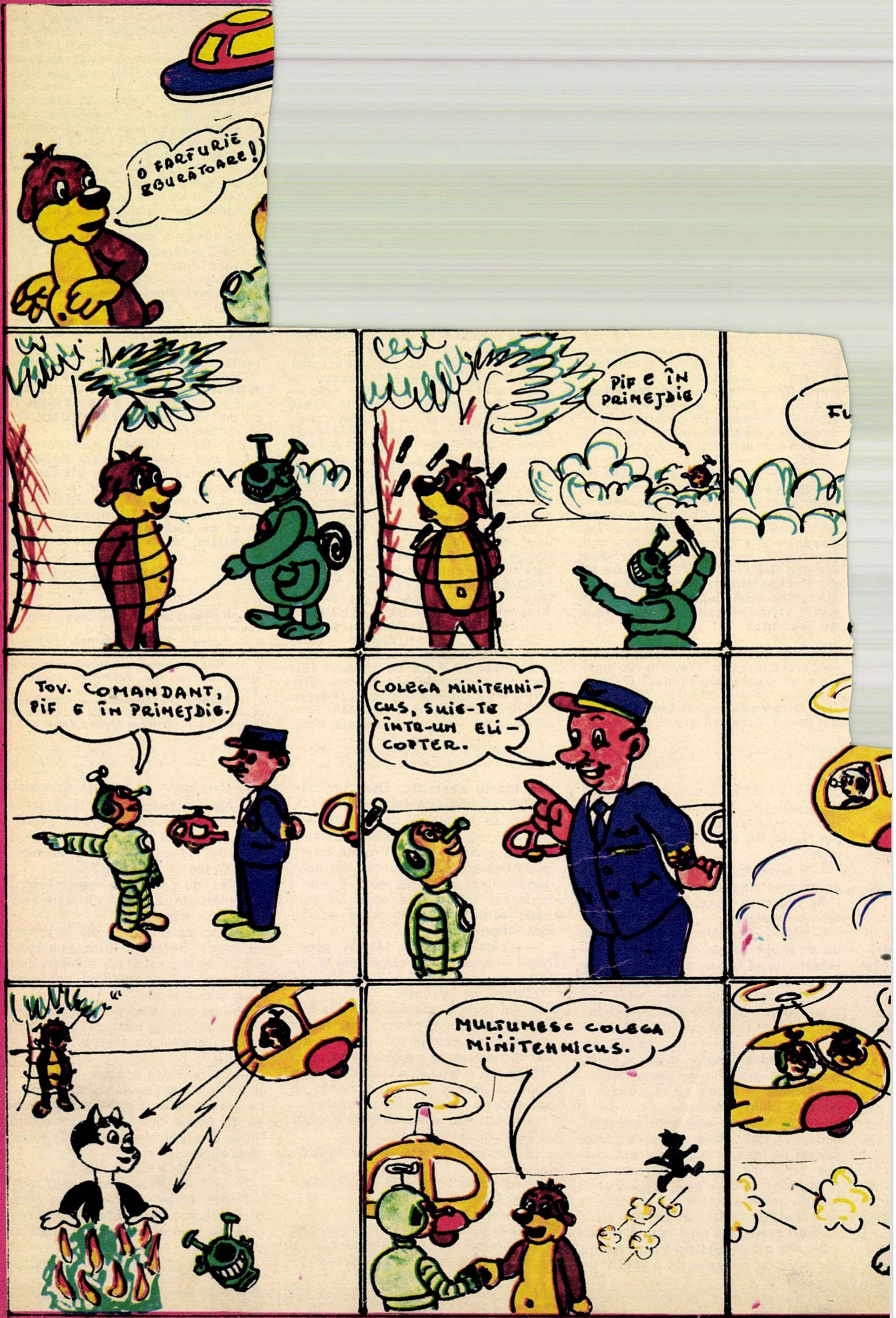
O FARFURIE ZBURĂTOARE!
PIF E ÎN PRIMEJDIE
FU
TOV. COMANDANT, PIF E ÎN PRIMEJDIE.
COLEGA MINITEHNICUS, SUIE-TE ÎNTR-UN ELICOPTER.
MULȚUMESC COLEGA MINITEHNICUS.

FOTBAL

ORIZONTAL:

1. Misiunea jucătorilor cu numărul unu. Un specialist al balonului rotund! 2. Stadion. Lovitură de corner. 3. Articol posesiv. Recompense la sfîrșit de campionat. 4. Punctul de plecare a meciului. Fular. 5. Epoci. Transmiterea mingei către coechipier. (pl.). 6. La antrenori! Patria jocului cu balonul rotund. 7. Poftă de joc. Reprezentat de U.T.A. 8. Sistem muntos în Podișul Anatoliei. Începe turul! 9. În poem! Întrecut. 10. Plasă... de prins pește! Desfășurată miercurea și duminica în campionatul de fotbal.

VERTICAL:

1. Ofensivă la poarta adversă (pl.). Scor alb! 2. «Perla neagră». Post... fotbalistic! 3. Stadioane. În careu! 4. La începutul primei reprize. Din refren. Stropite! 5. Asigură succesul pe stadion. 6. Careu! Patru la actualul campionat mondial de fotbal. 7. Nimfă a pădurii. Un șut cu rezultate spectaculoase. 8. Greseala de plasare a unui jucător, constînd în depășirea, fără minge a ultimului jucător advers. Pusă la cal! 9. Delegată. Individ. 10. Vedete fotbalistice! A trage la poartă.

Prof. Teodor AXIOTI

JOIA VIITOARE ÎN
„CUTEZĂTORII“

MAGAL
NOU SE
FICO-FAN
RUI ACȚ
TRECE Î
CELE ȚIN
MAZOANE

— O ÎNTÎL
MOUSE, AC
părăția lui Di

TAINELE
TIPLANO —
TERREI!

OZOON — UN
RIAL ŞTIINŢI-
TASTIC A CĂ-
IUNE SE PE-
N ENIGMATI-
UTURI ALE A-
ELOR.

**NIRE CU MICKEY-
ASĂ LA EL — în îm-
sney.**

PLATOURILOR AN-
O NOUĂ ENIGMĂ A

A

GAZIN

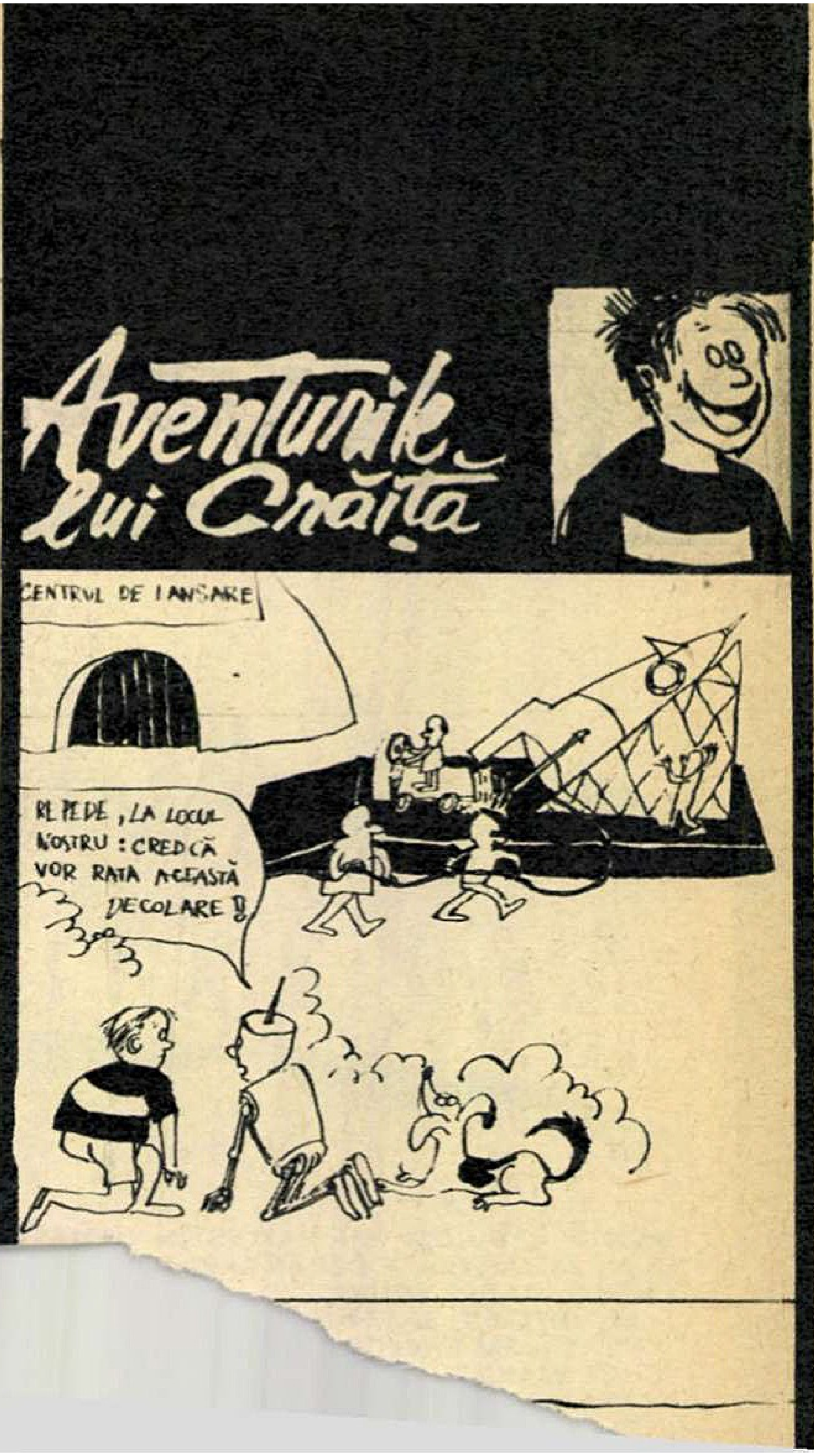
Aventurile lui Crăiţă
CENTRUL DE LANSARE
REPEDE, LA LOCUL NOSTRU: CRED CĂ VOR RATA ACEASTĂ DECOLARE!!

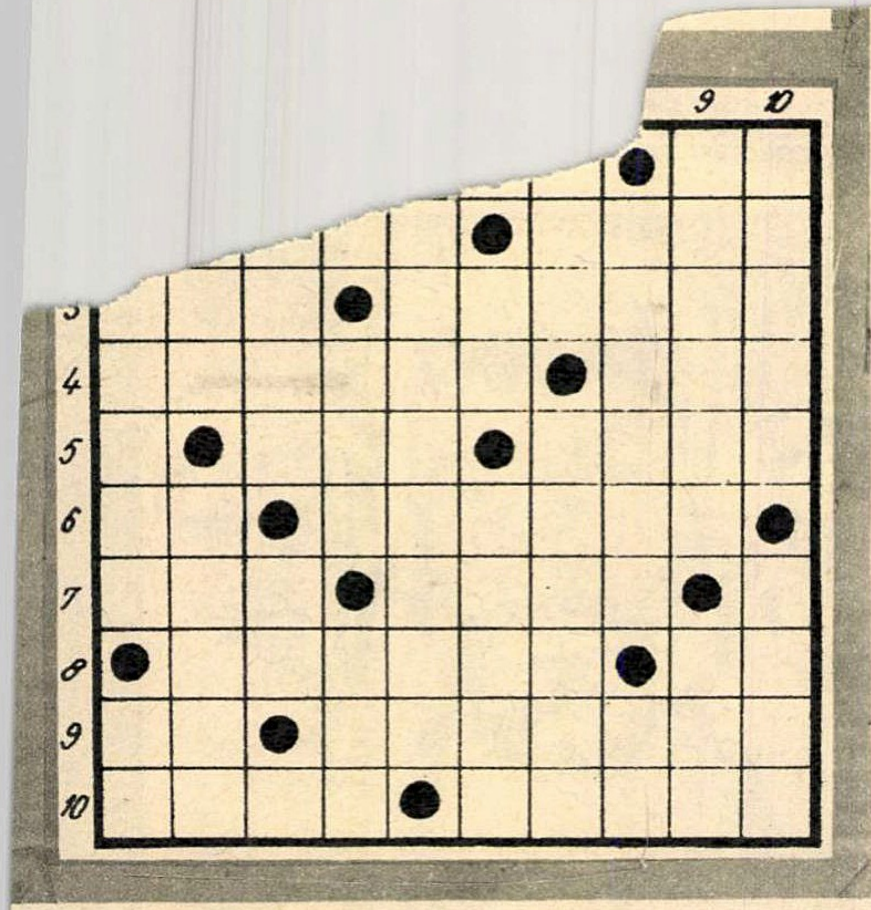

AFIŞ

PENTRU SĂPTĂMÎNA ACEASTA VĂ RECOMANDĂM:

— O CARTE: «Robur Cuceritorul, stăpînul lumii», de Jules Verne. Apărut în Editura Albatros, romanul cucereşte prin aventurile pline de neprevăzut ale eroilor săi.

— UN FILM: «Tatăl meu, căpitanul», ecranizare a Studioului «Maxim Gorki» din Moscova. O copilărie surprinsă în mijlocul unei lumi pitoreşti a cărei cunoaştere se ridică pînă la proporţiile unei aventuri.

— UN DISC: «Muzică populară românească» interpretată la muzicuţă de solistul Florea Ţupa. Discul cuprinde, printre altele, şi «Geamparaua».

— O PIESĂ DE TEATRU: «Aventurile lui Blum-Blum» la Teatrul Ţăndărică (sala din Calea Victoriei nr. 50).

«— CE-I CU
MAIMUŢĂREALA
ASTA??»

ANTEN

UN CEAS CU LUMI

La acest tip de or
în locul stridentei
nerii, te trezeşte un f
cicul de lumină. La
fixată, pe faţa celui c
doarme, se declanş
ză din două în do
secunde o sursă de
mină.

Realizarea apar
unui constructor fr
cez, care a observat
un om nu mai po
dormi dacă pe faţa
cade o rază de lumi

GER ŞI VÎNTURI LA COMANDĂ

Primul fitotron
U.R.S.S. a fost const
it recent la Odesa.
funcţionează la Insti
tul unional de selec
şi genetică şi este
fapt un pavilion d
etaje alcătuit din be
armat şi sticlă care
dăposteşte laborat
rele de chimie, fizic
biologie, microsco
electronic şi aparat
de calcul. Fitotro
permite oamenilor
ştiinţă sovietici să c
eze pentru plante c
diţiile de climă din
nele arctice, secetoa
sau tropicale şi să p
voace secetă, ploa
arşiţă sau ger «la
mandă» pentru a ur
ri rezistenţa plante

NĂ

nic
so-
fas-
ora
are
ea-
ouă
lu-

ine
an-
că
ate
sa
nă.

din
tru-
El
itu-
cţie
de
e 6
ton
a-
oa-
ă şi
pul
ajul
nul
de
cre-
on-
zo-
ase
ro-
ie,
co-
nă-
lor.

RADIO

Din programul emisiunilor pentru copii, pe perioada 14-21 mai, spicuim:

Emisiunea *«100 de legende româneşti»* **prezintă scenariul radiofonic «Pruncu şi Frunză» de Mircea Popescu, (joi, 14 mai, ora 15,00 pr. I). Tot pe acelaşi program emisiunea** *«Roza vînturilor»* **transmite «Legendele Carpaţilor: Legenda Văii Frumoase», «Veneţia, laguna viselor înecate» — note de călătorie de Constantin Vişan — «Insula lui Robinson» — Miercuri, 20 mai, ora 10,30 pe programul I ascultaţi interesanta emisiune de ştiinţă şi tehnică** *«Vreau să ştiu»,* **din cuprinsul căreia cităm, «Sateliţii operaţionali şi «Scara durităţilor corpurilor solide»**

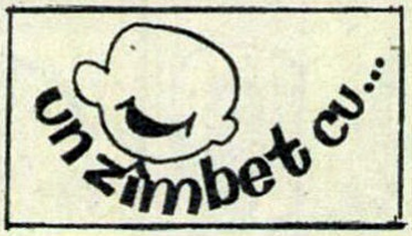
un zîmbet cu...

Cunoscutul scriitor englez Jerôme K. Jerôme (1859—1927) telefonă într-o zi la o societate de asigurare:

— Aş vrea să-mi asigur casa. Aş putea să o fac telefonic?

— Vă trimit imediat un agent de asigurare, răspunse directorul.

— Da, dar cît mai repede, deoarece casa a început să ardă, strigă Jerôme.

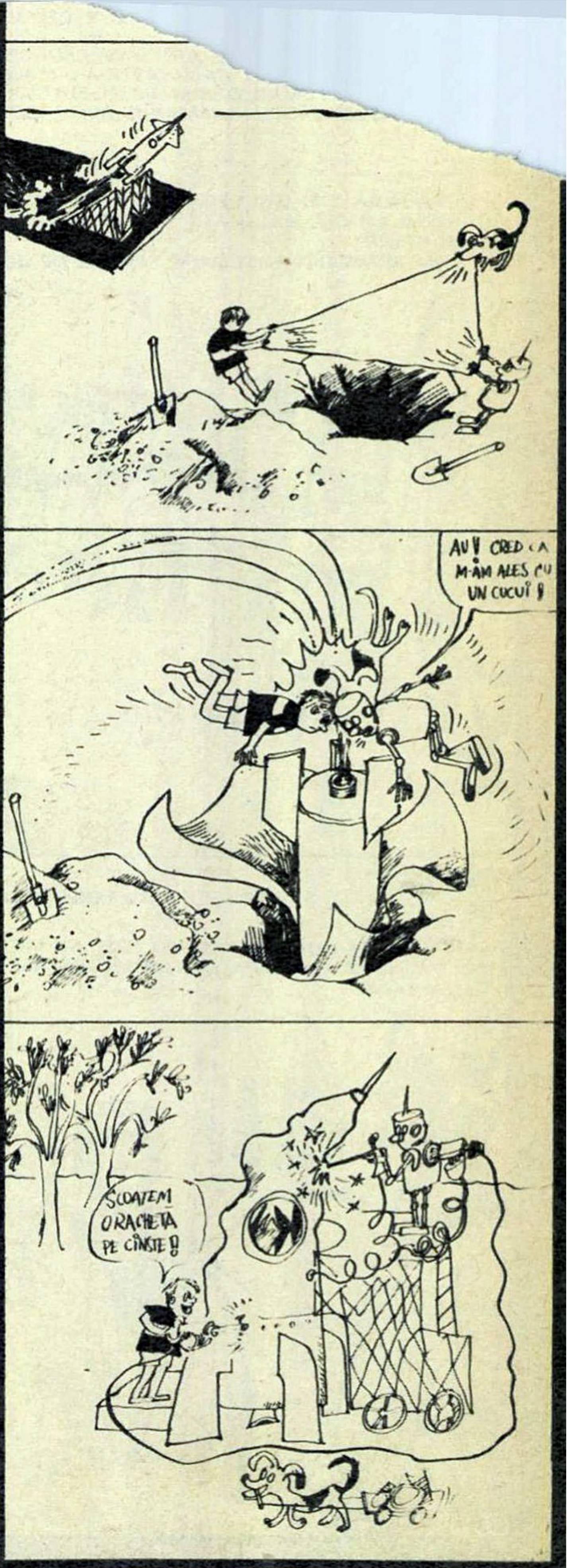
AU! CRED CĂ M-AM ALES CU UN CUCUI!
SCOATEM O RACHETA PE CINSTE!

PALOȘUL NEÎNVINS

4

108

REZU
Bătrî
la bătălii
Rareș u
desprind
și cît ma

Scen

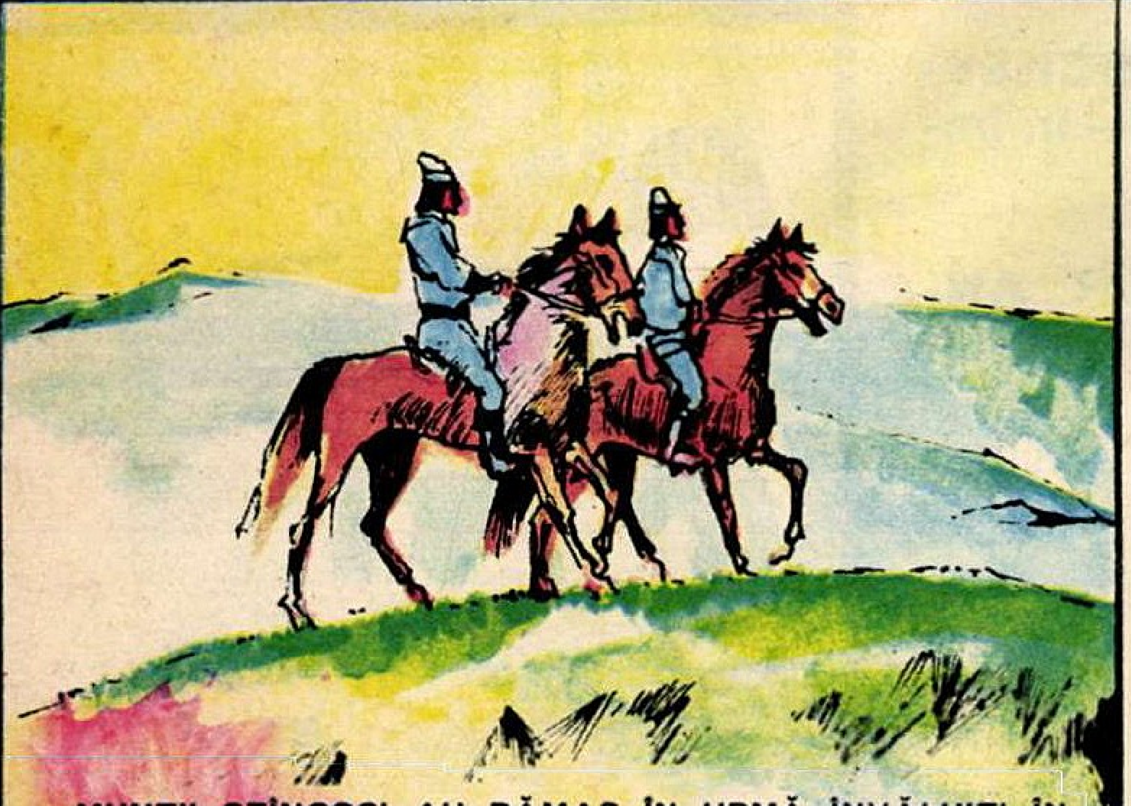

MUNȚII STÎNCOȘI AU RĂMAS ÎN URMĂ ÎNVĂLUIȚI ÎN CEAȚA ALBASTRĂ A DEPĂRTĂRI
ALĂTURI. RAREȘ SPUNE:
— NU ÎNȚELEG, SPĂTARE
LUI HRANĂ. AM CREZUT
VECHILE NEMUL
PRICINĂ A
NU ST

PLATOUL SE Î
TARUL JURJ, S
— MĂRIA TA,
ORI UN SĂLAȘ PE
NE. POATE GĂS
ALE NOASTRE S-

UMATUL CAPITOLULUI PRECEDENT:

nul Hrană — cîndva sfătuitorul de taină al lui Ștefan cel Mare — a luat parte
ile de la Podul Înalt și Valea Albă. Vrăjmașul amenință iarăși Moldova și
rcă în singurătățile Călimanilor să-i ceară bătrînului sihastru sfat. Acesta
e de pe peretele cu icoane un paloș pe care i-l dă spunînd: «Ia-l, Măria Ta,
ai e timp retează puterea boierilor. Acesta e sfatul meu».

nariul: **COSTACHE ANTON** Ilustrații: **MIHAI SÂNZIANU**

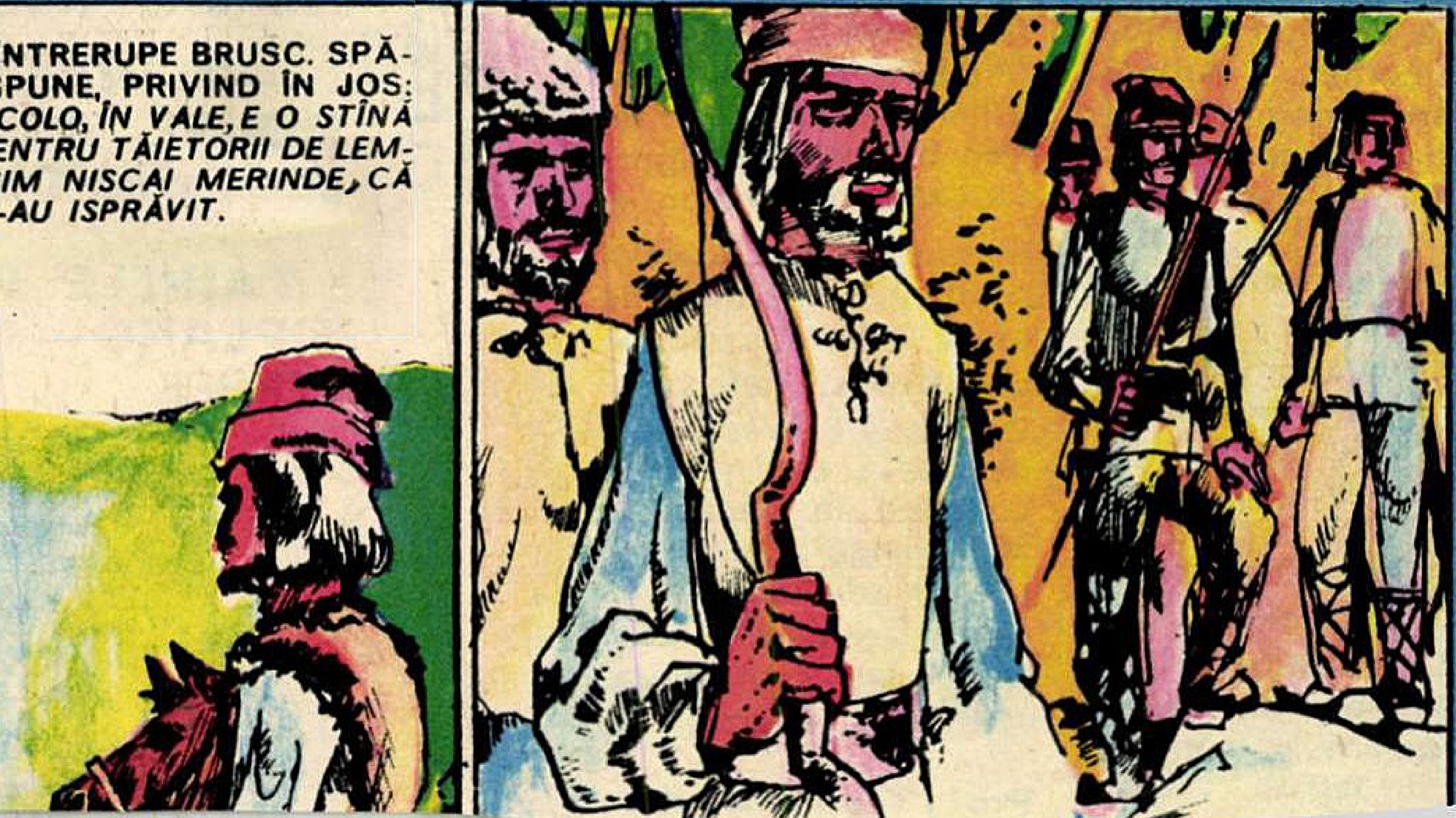
NTRERUPE BRUSC. SPĂ-
SPUNE, PRIVIND ÎN JOS:
*COLO, ÎN VALE, E O STÎNĂ
ENTRU TĂIETORII DE LEM-
IM NISCAI MERINDE, CĂ
-AU ISPRĂVIT.*

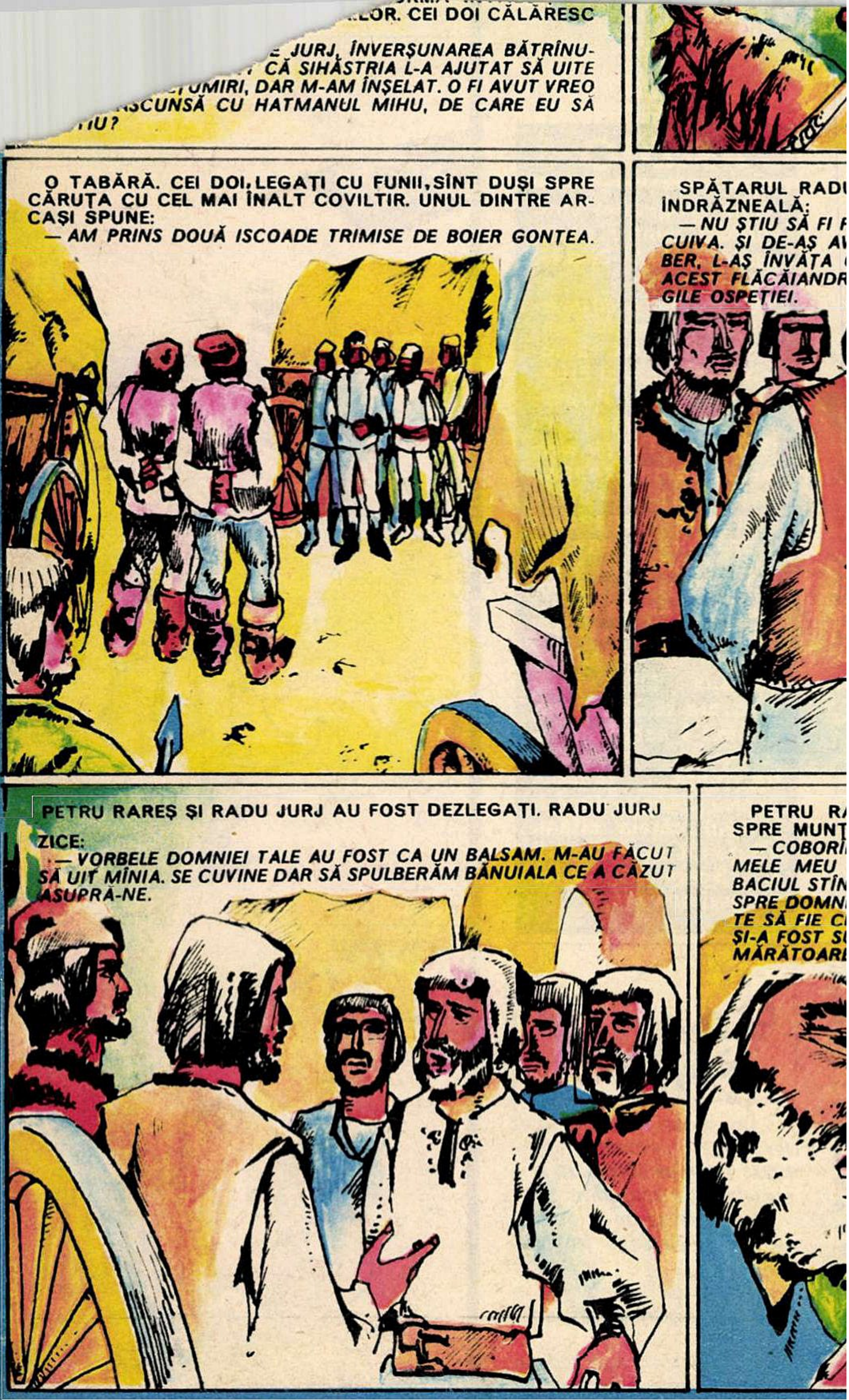
LOR. CEI DOI CĂLĂRESC
JURJ, ÎNVERȘUNAREA BĂTRÎNU-
CĂ SIHĂSTRIA L-A AJUTAT SĂ UITE
UMIRI, DAR M-AM ÎNȘELAT. O FI AVUT VREO
SCUNSĂ CU HATMANUL MIHU, DE CARE EU SĂ
IU?
O TABĂRĂ. CEI DOI, LEGAȚI CU FUNII, SÎNT DUȘI SPRE CĂRUȚA CU CEL MAI ÎNALT COVILTIR. UNUL DINTRE ARCAȘI SPUNE:
— AM PRINS DOUĂ ISCOADE TRIMISE DE BOIER GONȚEA.
SPĂTARUL RADU
ÎNDRĂZNEALĂ:
— NU ȘTIU SĂ FI
CUIVA. ȘI DE-AȘ AV
BER, L-AȘ ÎNVĂȚA
ACEST FLĂCĂIANDR
GILE OSPEȚIEI.
PETRU RAREȘ ȘI RADU JURJ AU FOST DEZLEGAȚI. RADU JURJ ZICE:
— VORBELE DOMNIEI TALE AU FOST CA UN BALSAM. M-AU FĂCUT SĂ UIT MÎNIA. SE CUVINE DAR SĂ SPULBERĂM BĂNUIALA CE A CĂZUT ASUPRĂ-NE.
PETRU RA
SPRE MUNȚ
— COBORI
MELE MEU
BACIUL STÎN
SPRE DOMN
TE SĂ FIE C
ȘI-A FOST S
MĂRĂTOARE

Redactor șef: Mihai NEGULESCU. Redactor șef adjunct: P
Redacția: București, Piața Scînteii nr. 1. Telefon: 17 60
binatul Poligr
Redactor de număr: B. CARAGIALE. Redactor
Abonamentele se primesc de către oficiile și

CAII AU AJU
DUPĂ TRUNCHIU
ȘASE FLĂCĂI, CA
ȘI SULIȚI. UNUL
— COBORÎȚI DE

U JURJ ÎI ÎNFRUNTĂ CU

FOST VREODATĂ ISCOADA
VEA MĂCAR UN BRAȚ LI-
CU OSEBITĂ MĂSURĂ PE
RU BUNA CUVIINȚĂ ȘI LE-

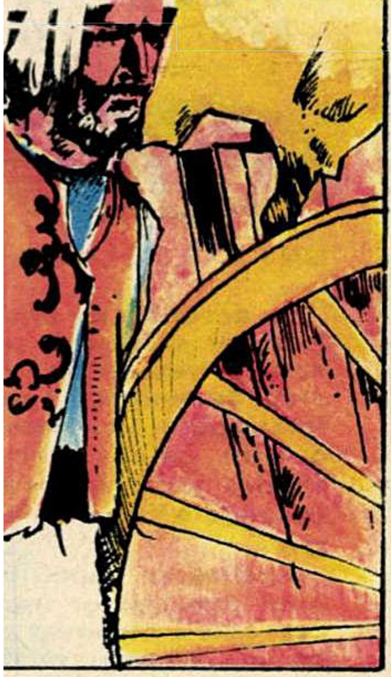

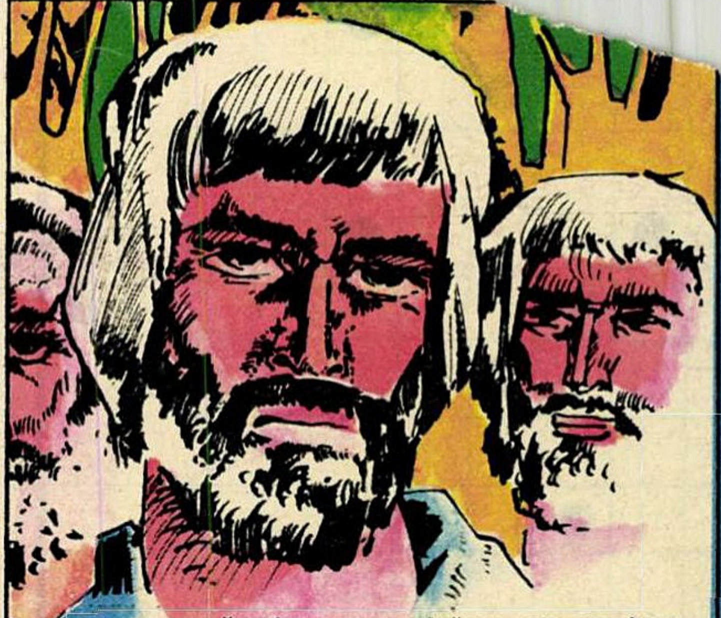

CEL MAI BĂTRÎN DINTRE BĂRBAȚII STRÎNȘI ACOLO, SPUNE:

— OAMENI BUNI, IERTATĂ FIE PRIMIREA CE VI S-A FĂCUT. AM FOST ȘI NOI GOSPODARI DE VAZĂ, RĂZEȘI DIN TATĂ-N FIU ȘI NUMAI LĂCOMIA UNUI BOIER CARE NE-A LUAT CU JAPCA PĂMÎNTURILE, NE-A ÎNRĂIT DE-AM AJUNS SĂ NE PURTĂM CA FIARELE PĂDURII. DEZLEGAȚI-I!

AREȘ ARATĂ CU MÎNA
TII STÎNCOȘI:
M DE PE CĂLIMANI. NU-
E TOADERE URSU. SÎNT
IELOR DOMNEȘTI. CÎT DE-
IA LUI, ACEST PALOȘ POA-
HEZAȘ. E CLUCERUL JURJ
US, LA STÎNI, PENTRU NU-
EA OILOR.

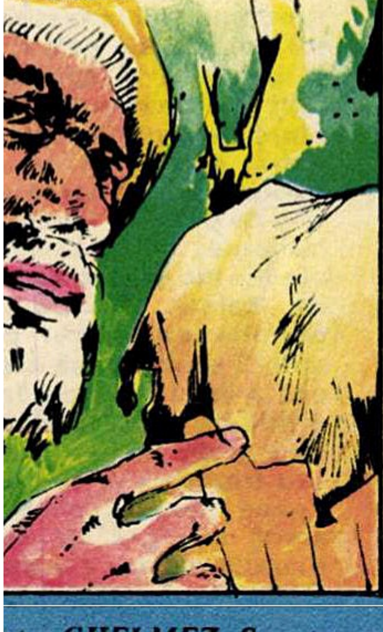

CEL MAI BĂTRÎN DINTRE RĂZEȘI ROSTEȘTE CUVIINCIOS:

— ÎNCĂ O DATĂ NE RUGĂM PENTRU IERTARE, CINSTITE CLUCERE. ȘI FIȚI BINE VENIȚI LA NOI. OM CERCA SĂ VĂ OSPĂȚIM AȘA CUM SE CUVINE ȘI CUM O CERE DATINA ACESTUI PĂMÎNT.

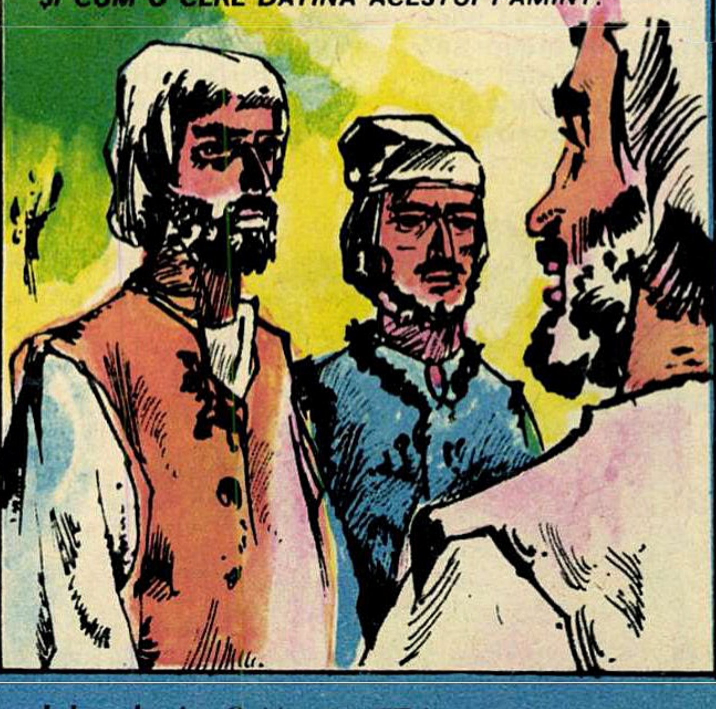

(VA URMA)

etre ***GHELMEZ. Secretar general de redacție:*** *Ovidiu* ***ZOTTA.***
10. Administrația: ***EDITURA SCÎNTEIA. Tiparul Com-***
afic ***CASA SCÎNTEII.***
artistic: Ioan DONCA. Tehnoredactor: Rozalia BARANY.

agențiile P.T.T.R. de către factorii poștali și difuzorii de presă.

1 leu
41033